

savaş yolu

26

HAFTALIK GAZETE

1 ARALIK 1979 CUMARTESİ

Yıl: 1

10 TL.

Bu

savaş yolu

sayıda

1 YAŞINDA

**"Sol" Oportünist
serüvenciliğin
çürük temeli**

(SAYFA:12)

- Temel bir sorun
- SSCB' de
Ulusal sorunun
çözümüne

(SAYFA:13)

ABD
emperyalizminin

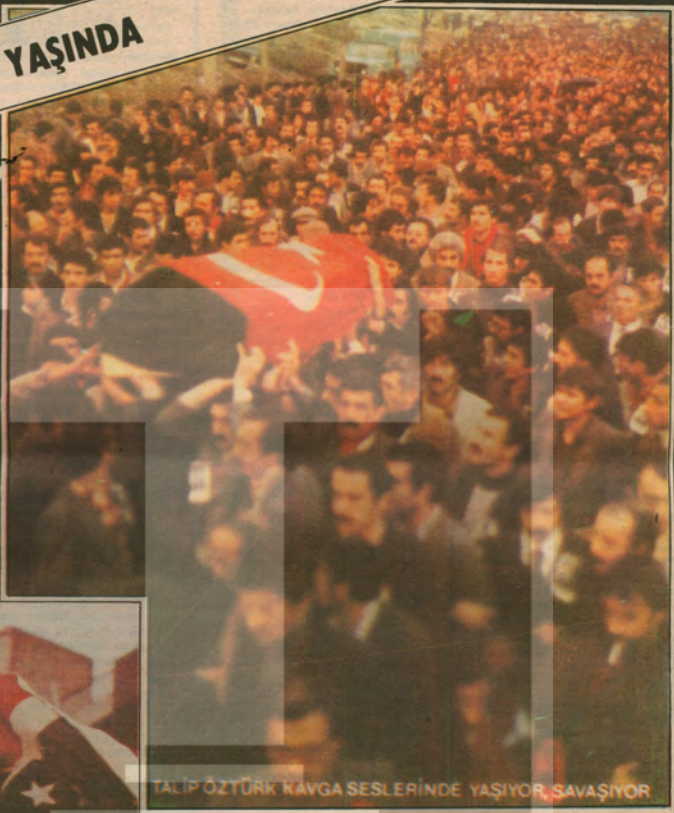
Ortadoğu' daki
konumları

sarsıyor

(SAYFA:10-11)

NATO' ya
ve ölüm
füzelerine
hayır

(SAYFA:7)

TALİP ÖZTÜRK KAVGA SESLERİNDE YAŞIYOR, SAVAŞIYOR

**Amerikancı
Sıkıyönetimci
Demirel yönetimine
hayır!..**

TÜSTAY

Dünya'dan

Sosyalist Ülkeler

Ekonomik Yardımlaşma Konseyi nin Dış Ticaret Komisyonu, Konsey'e üye 40 ülkenin ve Konsey'e yakın işbirliği yapan Yugoslavya'nın katılımıyla Moskova'da toplandı (20 Kasım).

Görüşmelerde, Sovyetler Birliği ile Konsey'e üye diğer sosyalist ülkeler arasındaki ticaret hacminin önümüzdeki yıl yüzde 10 artırılması öngörüldü (22 Kasım).

Alman Sosyalist Birlik Partisi Birinci Sekreteri ve Demokratik Almanya Devlet Konseyi Başkan Erich Honecker'in Sosyalist yönetimli bir ülke olan Etiyopya'ya (13 Ekim) ve Demokratik Yemen'e (17 Kasım) yaptığı ziyaretlerde bu ülkeler arasındaki dostluk, işbirliği ve dayanışma bağları güçlendi. DAC ile her iki ülke arasında imzalanan ekonomik ve teknik işbirliği, dostluk ve dayanışma anlaşmaları, Etiyopya ve Demokratik Yemen devrimlerine zede katacaak.

Sovyetler Birliği tüketim kooperatiflerinin 10. Kongresi Kremlin Kongre salonunda yapıldı. (12-15 Kasım) Kongreye 63 ülkeden çeşitli kooperatif temsilcilerinin yanı sıra Uluslararası Kooperatifler Birliği ve Dünya Sendikalar Federasyonu temsilcileri de katıldılar.

Tüm Sovyetler Birliği çapında örgütlü olan "Sentrosyuz" in kongresinde, son beş yılda yapılan çalışmalar değerlendirildi. Sovyet kooperatifçilerinin SBKF'nin 25. Kongresinde alınan kararları başlarıyla yerine getirdiği belirtildi.

Emperyalizm

■ ABD Senatosu Dışişleri Komisyonu ALT-2 anlaşmasını onayladı. Komisyon Senato'ya da anlaşmayı onaylamasını önerdi. (9 Kasım). Ne var ki NATO ve Pentagon çevrelerinin Batı Avrupa'ya yeni orta menzilli füzeleerleştirme girişimleri, SALT-2 anlaşmasının etkilerini ve sonuçlarını etkisiz kılıyor.

■ ABD ve NATO çevreleri Batı Avrupa'ya ilişkin planlarının yanısıra dününün yeni bölgelerinde gerçekleştirilmeye çalışılıyor. Bu çerçevede ABD Silahlı Kuvvetleri Karayipler Denizinde askeri manevralar düzenledi. (6 Kasım)

■ Orta menzilli nükleer füzeleer için bazı Avrupa ülkelerine yerleştirilmesi konusunu saptayacak NATO Nükleer Planlama Grubu'nun Bakanlar düzeyindeki önemli toplantısı, Hollanda'nın başkanlığında yapıldı. (13 Kasım)

■ ABD'de Suudi Arabistan'da silah sanayii yatırımlarını artırıyor. ABD, son olarak Suudi Arabistan'da F-15 savaş uçaklarının yapımı için gerekli tesislerin inşasına önemli katkılarda bulunuyor. (25 Ekim).

Kapitalist Ülkeler

SBKP Genel Sekreteri ve SSCB Yüksek Prezidyumu Başkanı L.I. Brejnev'in NATO Avrupa ülkelerine orta menzilli füzeleerleştirilmesine ilişkin Brejnev önerisi (6 Ekim), Ocak'ta Derrimi kutlamaları dolayısıyla Pravda muhabirinin bir sorusuna verdiği yanıtta (7 Kasım) daha da somut bir şekilde vurgulandı. Tüm dünya barış ve barınma güçlerinin benimsedikleri bu öneriler doğrultusundaki eylemler geniş boyutlara varıyor. Federal Almanya, Belçika ve Hollanda barış savacıları yeni füzeleerleştirme karşıtı miting düzenledi (11 Kasım).Girişimci ilericiler sosyal partiler sendikalar ve demokratik örgütler ortak bir gösteri düzenleyecek adımları ABD üsterinin kaldırılmasını istedi (12 Kasım).

ABD Barış Konseyi, ABD hükümetini yeni füzeleerleştirme vargemeye çıkarın bir bildiri yayınladı. (11 Kasım)

Bu arada Sosyalist Enternasyonal Brejnev'in silahsızlanma konusundaki önerilerini desteklediklerini belirtti (6 Kasım)

Türkiye ile bir yandan ABD'yle üsterle ilgili görüşmeler sürdürülürken (6 Kasım), Brejnev'in önerisi konusundaki yanıtın NATO Toplantısından sonra verileceğini açıkladı (7 Kasım)

ABD'de barış güçleri nükleer füzeleerleştirme karşıtı kampanyayı (12 Kasım) Leonid Brejnev'in Berlin konuşmasını metnini dağıtım başlattılar. Federal Almanya Barış Konseyi, Federal Alman Hükümetinin yeni füzeleerleştirme ülke topraklarına kabul etmemesini istedi. (11 Kasım)

Demokratik Almanya'da nükleer füzeleerleştirme karşıtı kampanyada yalnız 16 Kasım'a kadar 6.5 milyon imza toplandı. Kanada'nın başkenti Ottawa'da (17 Kasım), İtalya'nın başkenti Roma'da (18 Kasım) ve Yunanistan'ın başkenti Atina'da (19 Kasım) NATO ve nükleer silahlara karşı mitingler gerçekleştirildi.

Ekonomik ve politik bunalımların süreceği İtalyada 330 bin banka ve büro emekçisi (5 Kasım) Federal Almanya'da sendikalar hükümetin isteyen 12 bin öğretmene grev yaptı (14 Kasım)

Yunanistan'da işçi haklarına önemli kısıtlamalar getiren yeni Beşyüklü ekonomik planın açıklanması tepkiyle karşılandı. İşçiler-Memur platformu bu kısıtlamaları protesto amacıyla Kasım ayından itibaren genel greve gidileceğini açıkladı. (15 Kasım)

Gelişmekte Olan Ülkeler

■ ABD Kongresi'nin Fasa'ca askeri yardım programını onaylamasından (24 Ekim) sonra, Fas, Polisario kurtuluş hareketine karşı

Bolivia'da yığınlar fasizme geçit vermedi.

geniş bir saldırıya girişti (6 Kasım). Bu arada, Polisario halkına saldıran Fas birlikleri Cezayir sınırına dayandı (9 Kasım)

■ Kamboçya'da Pol-Pot kılığının alması dolayısıyla son sosyalist ülkelerin Kamboçya halkına dolayus yardımcıları çok büyük boyutlara, 280 bin tona ulaştı. (4 Kasım) Sosyalist ülkelerin karşılıklı yardımlarına sayın, ülkede açık tahlehsinin son bulduğu Kamboçya Dışişleri Bakanı tarafından açıkladı (6 Kasım)

■ Yemen Sosyalist Partisi Genel Sekreteri ve Demokratik Yemen Halk Meclisi Başkanlık Konseyi Başkanı Abdulfettah İsmail Sovyetler Birliğine gitti (24 Ekim). Bu gezi sırasında SSCB-Demokratik Yemen dostluk ve işbirliği anlaşması imzalandı (25 Ekim). Bu arada Demokratik Yemen'de Ortadoğu'nun ilk Marksizm-Leninizm Enstitüsü açıldı (6 Kasım)

■ Emperyalizm, Maoçulmuş, tüm gerici ve her türlü karşıdevrimci provokasyonu sürdüremeye yel tendiği Afganistan'da gerici merkez hükümet kuvvetlerine ele geçirildi (6 Kasım) Gericieler selameti Pakistan'a kaçmakta buldu.

■ Nikaragua'da Somoza diktatör lüğünü alması eden Sandinista Cephesi, ülkede köklü dönüşümleri sürdürüyor. Dış ticaretini geliştirilmesinde, Kübalı doktorların fiili katılımıyla ulusal sağlık sisteminin kurulmasında, Somoza'ya ve Somoza rejimi işbirliklerine ait binalar devletleştirilerek gerek, ilkök, hükümet binaları ve kültür merkezleri haline getirildikten sonra madenler ve yeraltı kaynakları devletleştirildi (6 Kasım)

■ Angola bağımsızlığının 4. yılı m kutlandı (11 Kasım). Portekiz sömürge imparatorluğunun zincirlerini MPLA'da birleşerek kiran Angola halkı, devrimin 4 yıldönümünde kazanımlarını ve çalışmalarını gözden geçirdi. Bağımsızlığın ilk kez Neto'şu kutlayan Angola Onun yolundan ayrılmayacağına and içti.

■ Boliviya'da faşist bir askeri darbe gerçekleştirildi (1 Kasım) Albay

Alberto Natusch'a karşı ayaklanan işçiler ve köylüler askeri birliklere silah çatışmaya girdiler. Natusch faşist yönetimi geniş tutuklamalara girişti (8 Kasım). Protesto gösterilerinin ve direnişin bütün üsteyle yapılmasıyla (8 Kasım) Natusch sıkıyönetim ve sansürü kaldırdık genel seçimlerin 1980 Mayıs'ında yapılacağı açıklandı (8 Kasım). Bunun üzerine genel grev kaldırdı. Natusch'un, yasal devlet başkanı Arze yerine ülkeye, kendisi dahil üç kişilik bir komisyonun yönetmesini önerisini hem sendikalar hemde meclis kabul etmedi. (12 Kasım).

Demokratik güçlerin birliği ve savaşımı sonucu Natusch çekildi. (16 Kasım). Diktatörlük girişimine geçit verilmemesi, Başkan Leizaola'ya yüzbükük kişilik bir miltingle hükümet kuruldu (18 Kasım)

■ Bah'ın ABD'ye kabul edilmesine karşı İran halkı ABD emperyalizmine karşı daha köklü önlemlere yönelirken, ABD saldırgan yüzünü tekrar ortaya koydu. 8 ve 9 Kasım'da 50 bin İranlı gösteri yaparak ABD'nin İran'ın işçilerine zararını protesto etti.

Buna karşı ABD İran'a yedek parça sevkinin durdurdu. ABD'deki İranlılar da halkların destekleyerek bir miting düzenlediler (10 Kasım). Yurtseverler e ve subaylar da mitingler düzenledi (13 Kasım).

Breşi gün ABD uçak ve gemilerinin İran'a girmesi yasaklandı. Dışişleri gösteren ABD, iki ABD savaş gemisini Basra Körfezi'ne gönderdi.

ABD'deki yıldırım ordularına manevralara başladı (13 Kasım) 14 Kasım'da ABD İran'ın banka hesaplarına e koydu. 16 Kasım'da ABD, İngiltere ve Avustralya donanmaları Körfez açıklarında manevralara başladı. ABD İran'da petrol alımını durdurdu. İran, buna böyle ABD'ye petrol satmayacağı açıklıyorlar. (17 Kasım) ABD'ye yanıt verdi. Humeyni'nin Büyükelçilikte bulunan kadın ve zencilerin serbest bırakılmasını istemesinden sonra (17 Kasım) bu istek yerine getirildi (19 Kasım).

Türkiye'den

Egemen Sınıflar

● AP Genel Başkanı Süleyman Demirel'in hükümeti kurmakla görevlendirilmesinin ardından emperyalizm, işbirlikçi tekelci burjuva hükümet programının çerçevesini çizmek üzere bir dizi toplantılar yapıldı. Yerli ve yabancı: ta-

keller Hilton Oteli'nde basına ve işçilere kapalı bir toplantı yapıldı (6 Kasım). Buna işbirlikçi tekelci burjuvazinin işçileri örgütlerinin toplantıları izledi ve sonunda Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu (TİSK), yeni kurulan hükümette şu istemleri kay sayan bir rapor (1) sundu: 141, 142 ve 163. maddele işçilik kazandırılması; DGM Yasası'nın çıkarılması seçim yasaasının değiştirilmesi; sendikaların ciddi bir denetimde tabi tutulacak politikayla

İlgilerinin önlenmesi; Dernekler Yasası ve Toplantı ve Gösteri Yürüşler Yasasının değiştirilmesi; AET'ye tam üyelik için başvurulması; devletin uygulamaların kaldırılması; 4. Beşlik Planın yeniden düzenlenmesi. (15 Kasım)

● Hükümeti kurmakla görevlendirilen (24 Ekim) Demirel, hükümet listesini açıkladı. (12 Kasım). Yeni hükümetin, emperyalizmin işbirlikçi tekelci burjuvazinin buyruklarına uygun programı Meclislerde okundu (19 Kasım). Hükümet programının ana noktaları şöyle; DGM ve Fevkalade Haller Yasası çıkarılacak; sendika ve derneklerin politikta yapmaları önlenerek; Vallilerin yetkileri genişletilecek; Polis Vazifesi ve Selahiyetleri Kanunu değiştirilecek; Danıştay ve TRT kanunu değiştirilecek; Toplantı ve Gösteri Yürüşleri kanunu yeniden düzenlenecek; 4. Beşlik Kalkınma Planı değiştirilecek; uluslararası ekonomik kuruluşlar ve AET'yle ilişkiler Türkiye'nin menfaatlerine en uygun biçimde sürdürülecek ve geliştirilecek; devlet kadroları milletanlardan teminlenecek.

İşçi Sınıfı

● Otomobil-İş'te tekelciler ve MESS'e karşı eylem birliğini gerçekleştiren (24 Ekim) Maden-İş MESS'te yürütülecek toplu sözleşme görüşmelerinde esas alınacak olan taslağı, işyeri temsilcileri tarafından onaylanarak onaylandı (24 Ekim). Daha sonra taslağıdaki istemler kamuoyuna açıklandı (26 Ekim).

● Bank-Sen Genel Yönetim Kurulu, Yürütme Kurulu'nun aldığı Tüzük değişikliği için oluşan üstü Genel Kurul kararını onayladı. Son gelişmeleri de değerlendirerek tüm demokratik güçlerinin eylem ve cephe birliğini önemi ve burada DISK'e düşen görevler vurgulandı. (13 Kasım)

● Yeni toplu sözleşme dönemiyle birlikte işçilerin tüm yurt çapında yığınsal bir şekilde safalarına katıldığı; Tekstil Sendikası, özel sektörün yanı sıra kamu kesiminde de yetki alıyor. Son olarak Tekstil, Sümerbank'ın Diyarbakır, Adana, Antakya, Nevşehir, Nazilli ve İzmir fabrikalarından irade beyniyle yetkisini kesinleştirdi (26 Ekim). Bu arada Tekstil'in yetkisini kesinleştirdiği Adana'daki Özbek işyerinde patron yasadışı lokavt uygulayarak 1100 işçiyi soğaka attı (8 Kasım).

● Haberleşme İşkolundaki işçilerin birleşik sınıf ve yakın sendikası Yeni Haber İş İşkolu yetkisi aldı (9 Kasım). Geçtiğimiz dönem yasal olmayan yollardan işkolu yetkisini verildiği sarı Haber-İş, işyerlerinde tutunamadı. Haberleşme İşkolundaki memur örgütleriyle de eylem birliğini sürdüren Yeni Haber-İş, işyeri düzeyinden sonra işkolu düzeyinde de Haber-İş'in sahteçliğini kanıtladı.

● İGD, SGB, DDKD ve GENÇ-ÖNÜC tarafından yeni örgütlenme yılında eylem birliği yapma kararından (4 Ekim) sonra, Sıkıyönetim herhangi bir yasal gerekçeyle ihtiyaç duymaksızın İGD'yi kapatı (6 Kasım). İGD'nin kapatılması

na karşı yurtiçinden ve yurtdışından demokrasi güçlerinin protesto su yükseldi. Eylem birliğini gerçekleştiren gençlik örgütlerine İGD'nin keyfi kapatılışına sert bir şekilde kinandı (7 Kasım). İstanbul'da 16 demokratik örgüt, MHP, ÜGD gibi faşist kati yuvalarının faaliyetlerini sürdürdüğü sırada hiçbir yasa-dışı çarşması olmayan İGD'nin kapatılmasını protesto ettiler (7 Kasım). Yanı sıra BANK-SEN, İKD, İLD, Görsel Sanatçılar Erneği ve birçok demokratik örgüt İGD'nin kapatılmasını kinandı (8 Kasım). Yunanistan, Fransız gençlik örgütleri İGD'ye dayanışma içinde olduklarını bildirdi. Ken Fransız Komünist Partisi bu anti-demokratik uygulamaya derhal son verilmesini talep etti. (14 Kasım)

● Politika Gazetesi Genel Yayın Müdürü Aydın Engin'in Sıkıyönetim Mahkemesi tarafından tutuklanmasından (9 Kasım) sonra Politika Gazetesi Yazışları Müdürü Tamer Kayas da tutuklandı (13 Kasım). Bu arada Bursa'da seri operasyonlar düzenleyen güvenlik kuvvetleri Ürün dergisi eski Sorumlu Yazışları Müdürlerinden Selçuk Uzun'u gözaltına aldılar (17 Kasım) Hakkında Ürün Yayınları arasında yayınlanan Toplumda Kadının Rolü Üzerine adlı yapıttan dolayı 7,5 yıla mahkumiyet kararı bulunan Uzun cezalarına sevkedileceği yerde Emniyet Müdürlüğünde işkenceden geçirildiği belirtildi.

● TOB-DER Merkez yöneticileri, Şube Başkanları Toplantısı'ndan dolayı ve Ecevit'in Kurultay konuşması ihbar kabul edilerek tutuklandı (10 Kasım) Merkez yöneticilerinden sonra TOB-DER'in 25 Şube Başkanı hakkında tutuklama kararı çıkarıldı (11 Kasım). DISK, TMMOB, TÖM-DER ve Halk evleri Genel Başkanları ortak bir açıklama yaparak, tutuklu TOB-DER yöneticilerinin serbest bırakılmasını istedikleri, ayrıca CHP'li bir kısım sayıtlar, İKD, TÖS-DER, TÜTED Ankara'daki ve İstanbul'daki birçok demokratik örgüt tutuklanmaları kinandı (11 Kasım) Bu çerçevede, DISK'e bağlı Tekstil, Hürca-İş, Lİmter-İŞ ve TÜRK-İŞ'e bağlı Petrol-İŞ ve Bagimsız Otomobil-İş baskı girişimlerine karşı çıktılar. (12 Kasım)

Emekçi yığınlar Amerika'nın işbirlikçi tekelci burjuvazinin büyük top rak beylerini hak adamı Demirel'in kurdugu hükümete karşı diyor.

Gündemdeki görev

DEMİREL Hükümeti, programının ilk maddesine antikomünizmi ve antidemokratik önlemleri ararak kurulu. Daha güvenöyü bile almadan programını Sıkıyönetim eliyle uygulamaya başladı. Kasım'ın ikinci haftasında antidemokratik uygulamalar birbirini izledi. Daha önce kapatılmış demokratik kuruluşlara ek olarak İGD kapatıldı. Ardından Politika Gazetesi'nin 6 ve 7 Kasım tarihli sayıları toplandı. Buun Politika Gazetesi Genel Yayın Müdürü Aydın Engin'in ve Yazışları Müdürü Tamer Kayas'ın tutuklanması izledi. Ertesi gün TOB-DER yöneticileri ve şube başkanları geceyarısı evlerinden alınarak tutuklandılar. Yurt içindeki ve yurt dışındaki demokrasi güçlerinin bu antidemokratik uygulamalar karşısında çıkış büyükten tepki ve protestoları yoğunlaşırken ve Türkiye demokrasi güçlerinin eylem birliğine doğru yeni yeni adımlar atılmaya başlanırken CIA'nın, kontrgerilla'nın, gizli askı ajanların denetimindeki faşist cinayet sebekelerinin, sol maskeli terör örgütlerinin saldırıları bir ivme kazandı. Talip Öztürk'ün ve Profesör Ümit Doğanay'ın öldürülmeleleri bu tırmanışın son noktaları oldu.

EMPERYALİZMİN CIA ve benzeri örgütlerinin, işbirlikçi tekelcilerin en gözde ölümlü, en gerici, en şoven kesimleri faşist dikta planlarını parçama olan terör, geniş toplum kesimlerinde yığılsık yaratması, işbirlikçi tekelci burjuvazinin militarist kilitin kararlık tezgahlarına zemin hazırlamayı hedefliyor. Antidemokratik baskılara paralel olarak uygulanan terör, Demirel'in Amerikancı sıkıyönetimi programının uygulanmasına kamucuyu sıratmayı amaçlıyor.

EMPERYALİZMİN, işbirlikçi tekelci burjuvaziyi, militariyi kilitli kullanarak, Amerikancı, sıkıyönetimci Demirel yö netimini halkımızın başına musallat etme çabaları, NATO'nun Avrupa'ya yeni ölüm füzeleeri, Fersing-2 ve Kruyz füzeleerini yerleştirme planından ayrılmıyor. ABD emperyalizmi, NATO'cular, Türkiye'nin bu füzeleeri onaylamasını, harcamalarını katılmaması, bazı parçalarını üretmesini, Ortadoğu'da emperyalizmin jandarmalığı görevini üstlenmesini istiyorlar. Demirel Hükümetini bunun için halkımıza dayatıyorlar. ABD'nin NATO'nun yeni ölüm füzeleerine karşı savaş Demirel yönetimine karşı savuştan ayrılmıyor.

İÇTEKİ ve dıştaki tüm gerici ve halk düşmanı dayatmalara karşı, emperyalizmin ve sermayenin formüllerinden olan Demirel Hükümeti kate ve yön ömürli değildir. 12 Mart ve MC'ler gibi Demirel Hükümeti de yıkılıp gidecektir. Tekeli sermayenin bu formülü de, kendi yarattığı, çözümlenemediği ve çözümlenemeyeceği bunahımlar altında ezilecek, dağılacaktır. Çünkü yığınsal hiçbir sorununa çözüm getiremeyecek, sermayenin çözümlü olan baskı ve terör İŞ Türkiye demokrasi güçlerinin 1979 sonlarındaki bilince ve çıkış düzeyine çarpacak. Demirel en baskıcı yasa ve önlemlere de olsa yığınların demokratik direnişini bastırmayı başaramayacaktır.

ÖNÜMÜZDEKİ günlerin güçlükleri ne olursa olsun, Demirel Hükümeti'nin çökmesiyle ilerleri demokratik devrim yolunda çok elverişli perspektifler açılacaktır. Bu perspektiflerin işçi sınıfı ve emekçi halk yönünde değerlendirilmesi, demokrasi güçlerinin, solun birliği ve ortak savaşına bağlıdır. Bugün tüm ilirici demokrat güçlerin, işçi sınıfının politik ve sendikali örgütlerinin görevi, Demirel'in antidemokratik programını, saldırılarını, baskılarını hep birlikte göğüslemekdir. Demokrasi güçlerinin, sol'un demokratik hak ve özgürlükleri koruma temelinde yapacakları eylem birliği ve ortak direniş, emperyalizmin, gericiğin ülkemizde yeni adımlar atmasını önleyebileceği gibi, yarın Demirel hükümeti yıkıldığında açılacak perspektiflerin derinliği yönde değerlendirilmesinin de güvencesidir.

DEMOKRASİ güçlerinin, sol'un eylem birliğinin, bu etelenmez görevin somut ve güncel hedefleri bugün ortadadır. Bu hedefler "Demirel Hükümetine hayır", "Tekellere karşı toplu sözleşme savışmasını eylem birliği ve emperyalizmin savışı emellerine karşı "Ölüm füzelelerine hayır" kampanyaları olarak belirmektedir.

BUGÜN, demokrasi güçleri ve tüm sol için, faşist ve şoven dayatmalara, antidemokratik Demirel yönetimine, savışı emellerine karşı eylem birliğinden daha acil bir görev yoktur.

Savaş Yolu

141-142 zincirleri kırılacak

EMPERYALİZM, gerilelik güçleri demokratik haklara, özgürlüklere çullanmayı başa aldı. Narinler, Sabancılar, MESS patronları, DGM'ler görev verilmeye hazır. Faşizm histerisi için kirdirler, çılgınlık attılar.

Amerikancı sikiyönetimci Demirel sürüklendi demokratik hak ve özgürlüklerin daha da kısıtlanmasına, DGM'lerin kurulmasına, Anayasa'nın gerilek yönde değiştirilmesine, demokratik örgütlerin kapatılıp, sendikaların baskı altında alınmasına program başına aldı. Narin, TISK 141 ve 142 ve daha yaygın işlerlik kazandırılmasını istedi Demirel 141 ve 142 maddele sükça sarıldı. Okun sıvri ucuu açkça gösterdi. Yıllar boyu yurtseverler; komünistler; sosyalistlere, ilerici demokrat kişile-

re karşı, işçi sınıfımıza, onun öncü gücüne karşı işletilen bu Mussolini artığı maddelerin kullanımına hız verdi. Politika Gazetesi Genel Yayın Müdürü Aydın Eğin, yazışları müdürü Tamer Kayas, gazetemizin yazışları müdürü Mustafa Sayım Silar «düşünce suç» işlemekten ötürü tutuklandılar. Ürün dergisi eski yazışları müdürü Selçuk Uzun da yine 142'nci maddeden ötürü tutuklandı. Önce Bursa Emniyet Müdürü İskender gördüğü belirtilen Selçuk Uzun, daha sonra tutuklanarak Bursa Cezaevine götürüldü.

Bütün bunlar sadece birkaç günün olayları. Tutuklanın, zindanlara atılın, özgürlükleri gaspedilen demokras savacılarının sayısı da artıyor. Artabilir. İşçilerin organlarına, yurtsever de-

mokrat yazarlara karşı girişiln bu baskılar, doğu ilerlimizde «bölicük» maskesi altında süregelen iş operasyonları, faşist cinayet se bekelerinin artan saldırıları, Demirel'in savurdugu tehditler, emperyalizmin, işbirlikçi tekelci burjuvazinin planlarıyla bağdılar. Onlar ilerici yurtsever güçlerin 12 Mart'larda olduğu bir kez daha urtanlanmasına, bunaların tümüyle emekçilerin üzerine yıkılıp sömürü olanaklarının genişletilmesi yolunda yürüyorlar.

Ama hiç şüphesiz herşey, her olanak emperyalizmin ve iç gerileğin elinde değildir. İşçi sınıfının karşısına faşist yasalarla çıkan burjuvazinin dayatmaları, baskıları önlenmez değildir. İşçi sınıfı, halkımız, bu halk düşmanı güçlerin tehdit dolu bildiriğerini, ilti-

matonlarını 12 Mart döneminde de, öncesi ve sonrasında da çok duydu. 12 Mart rejiminde boyun eğmeyen, faşist DGM'yi yikan, MESS patronlarını dize getiren işçi sınıfı, ilerici demokratik güçler, bugün de örgütlü gücülle yoğunlaşın baskıları göstüyecektir.

Bunun için susmamak, anti-demokratik tüm girişimleri karşısında demokratik güçlerinin birliki çıkışlarını, eylem birliğini beklemek, yardımınıza kan gölüne çeviren faşist cinayet se bekelerini, onları besleyen kekelerin, Amerikancı Demirel iktidarının karşısına hep birlikte dikilemek gerek!

12 Mart baskıcı rejimi, eski Demirel ve MC hükümetleri ne hal yıldıysa bugünkü de öyle yıkılıp gidecektir. 141 ve 142 zincirleri kırılacaktır.

Daha büyük atılımlar için ileri!..

IGD'nin «Devrimci girişkenlik, özveri ve örgütsel gelişme» ana belgisi altında başlatıldığı Kasım Kampanyası son erdi. Ana belgenin de kolayca anlaşılacağı gibi, kampanya, kadroların ve militanların yaratıcı çalışmalarını ve savaş deneyimlerini pekiştirmeyi, ilerici genç-

lik hareketinin, savaşımın gelişen yeni koşullarına ve daha büyük görevlere hazır olmak biçiminde, ideolojik-politik ve örgütsel alanda güçlendirilmesini; yığın bağlarını geliştirilmesini ve eylem birliğini yolunda kâmil adimlerini atılmasını amaçlıyordu. Bu hedeflerin yerine getirilmesini,

genç militanların devrimci girişkenliği ve özverileriyle aktif sükıya bağldır.

Bu açıdan, Kasım Kampanyasının tüm engelleri karşın başarıyla sonuçlandırılması, en başta IGD'nin örgütlü gücünü ve sağlamlığını bir kez daha kanıtladı. Kampanya çalışmaları IGD'

nin savaş geleneklerinin somut bir ifadesi oldu. IGD militanları, ilyerleri, çok zor koşullarda görevlerini yerine getirerek, devrimci girişkenliğin ve sonusuz özerinin en güzel, en büyük örneklerini verdiler. Ne yerel tekelci baskılar kampanyayı karalamasına ve öldürdüğüne başka göstermeye cabaları, ne de sikiyönetimin IGD'yi kapatmasına, ilerici gençliğin çalışmaları durduramadı, saptanan hedeflere ulaşma zeminini yeneemedi. Kasım Kampanyası, bütün baskı ve engellemelere karşın merkezli bir program çerçevesinde, örgütlü ve disiplinli bir çalışmayla başarıyla ulaştırıldı. Belirli günlemler yığınsal olarak kutlandı. Kampanya boyunca merkezli ve yerel düzeyde toplantılar, forumlar, panel ve konferanslar düzenlendi. Fabrika ve köyler ziyaret edildi. Yığın sal olarak bildiriler ve broşürler dağıtıldı. Bu çalışmaların bazıları sıralamak, gençliğin özverisini ve kampanyanın başarılarını göstermek açısından ilginç olacaktır.

4-10 Kasım Öğrenci Gençlik Haftası boyunca «Her okul, öğrenci gençliğin anti-faşist eylem birliğini merkezli olmalıdır» belgisi ile yurt çapındaki okullarda, üniversitelerde ve yurtlarda öğrenci gençliğin güncel sorunlarını, akademik-demokratik haklarını, savaşımını anlatan toplantılar, forumlar düzenlendi. Eskişehir'de ise «Eğilimin demokratikleşirtilmesini konu bir panel düzenlendi.

İlerici gençler, Büyük Öktör Sosyalist Devrim'in 82 yıldönümü kutlamalarına aktif olarak katıldılar.

13 Kasım günü Bursa'da IGD, Çırak-Der ve birçok sendikadan temsilcilerinin katıldığı «İşçi-Gençlik» paneli düzenlendi.

İzmir'de 15 gün içerisinde 4 gece ve ululararası bir toplantı düzenlendi. 11 Kasım günü düzenlenen «Dünya Gençliği ile Dayanışma gecesi» ve «Bölgenizde Barış, Dostluk ve İşbirliği» konulu toplantıya Yunanistan'dan KNE Merkez Komitesinden bir temsilci, Kıbrıs'tan DGD ve KÖGEF temsilcileri, İran'lı ilerici gençler, ülkemizden ise çeşitli gençlik örgütleri ve sendikaların temsilcileri katıldı. Bu kutlamalar bir eylem birliği forumu, uluslararası dayanışmasını yüksek bir simgesi oldu. EDON (Kıbrıs) Genel Sekreteri ile Merkez Komitesi üyesi bir genç, vize verilmediği için toplantıya katılmadılar.

Bütün bunlar, kampanyanın, IGD'nin örgütsel güçlenirdirmesine ve yığın bağlarının geliştirilmesine katkı sağladığını somut kazanımları oluşturuyor. Bu aynı zamanda, sikiyönetimin IGD'yi kapatmakla ilerici gençlik hareketinin gelişimini durduramayacağı gerçeğinin bir kanıtıdır. Kampanya ölümlü savaş görevlerinin yerine getirilmesi, güçlüklerin aşılması doğrultusunda gençlik hareketi yeni açınımlar kazandırmıştır. İlerici gençler, Kasım Kampanyası'nın kazanımlarını ve derslerini özümseyerek yeni döneme ölümlü zorlu savaşım girişiminde daha büyük bir gücülle, devrimci girişkenliği ve özverisini kat kat artırarak girişiyor.

IGD'nin Kasım kampanyası çerçevesinde

İYG'yi Güçlendirme Gecesi İzmir'de yapıldı

IGD'nin başlattığı «Kasım Kampanyası» programı içinde yer alan «İYG'yi Güçlendirme ve İlerici Basınla Dayanışma» gecesi yığınsal bir katılımla İzmir'de yapıldı. Gecenin açılı konuşmasını yapan İYG'nin sahibi Rifat Güler, ilerici basının sesinin silinmeyeceğini ve engellenemeyeceğini belirtti. Ayrıca Gecece Kadınların Sesi, Lise, Çırakların Sesi gazeteleri adına birer temsilci de söz aldı.

Daha sonra «3. İYG Sanat Kültür Yarışması»nın sonuçları açıklandı. Yarışma 5 dalda yapıldı. Şiir dalında birincilik ödülü Timur Urgan «Kardışlar» adlı şiiriyle, 2. ödülü Muammer Özdenir «Bir Sobelin Özet» adlı şiiriyle, 3. ödülü Gülşim Ömür «Etkiler Çiçek Açıyor» adlı şiiriyle kazandılar. Fotoğraf dalında, birincilik ödülünü Mehmet Çakar, 2. Ödülü Hüseyin Akın, 3. ödülü Nurettin Soydan kazandı. Duvar Gazetesi dalında ödülleri sırayla İzmir, Ankara Eylem Birliği Grubu ve Manisa aldı. Karikatür dalında İYG özel ödülünü Tufan Arkan kazandı. Ani dalında hiçbir yapıta ödül verilmedi.

Yarışmaya İYG dışında DDGE, ÜOB ve Türkiye'den 14 demokratik kuruluş özel ödülleri komşularını, DDGE özel ödülünü Duvar gazetesi dâhında İmiz kazandı. ÜOB özel ödülünü de şiir dalı birincisi Timur Urgan kazandı. Gazetemizin şair dalında köyüğü özel ödül «Orada, O Kızıl Mermir Altında» yapıtıyla Mehmet Müfit Ere'ye verildi.

Marşlar, türküler, tiyatro ve folklor gösterileriyle süren gece Enternasyonal'in topluca söylenmesiyle sona erdi. Gecenin yapıldığı salonda bir de afiş ve fotoğraf sergisi açıldı. Gecece bildiriciler tarafından sık sık «İYG Sâsturulanmaz», «IGD Kapatılmaz», «Faşizme Geçti Yok», «Demokratik, İlerici Basına Özgürlük!» belgileri dağıtıldı.

SAVAŞ YOLU. İşçi-köylü-öğrenci gençliğin ideolojik ve politik savaş bayrağı İYG'nin Leninci doğrultuda yeni yenileri başarılara, «daha ileri, daha yığınsal» İYG'ye ulaşacağı güveniyle, 5. yaşını kutlar.

İzmir'de yapılan Dünya Gençliği ile Dayanışma gecesine katılan KNE MK temsilcisi

Ve zafer artık hiçbir şeyi affetmeyecek kadar turnakla sökülüp koparılmalıdır.

Talip Öztürk kavgaya

seslerinde yaşıyor, savaşıyor

VALİDE Camii'nin avlusunda, TOB-DER'in içi dışı. Aksarayın sokakları onbinlerce insanla dolmuştu. Çelenkler, çelenkler, çelenkler. Yer-gök çiçekler, kızı kızı karanfille keşlimiştii. Sıkıyönetim görevlisi Albay «Yükarının emri kesin. Bir adım bile attırılmaz. Yol kenarından geçen kişi yürürse cezalandırılır» diyordu.

Oysa İstanbulun bütün okullarından akın akın gelen öğretmenler, Uzel, Mesan Vat, Profilo, Tekfen, Kattal Kutu, İmbat, Kavel fabrikalarının daha nice fabrikalarının grevlerden, savaş boylarından gelmiş proletaryası. Erzurum'un, Ankara'nın, Edirne'nin, Sivas'ın çileli eğitim emekçileri, TOBANK grevleri, emekçi kadınlar, savaşkan ilerici gençler kararlıydılar.

Amerikançı Demirel iktidarının 7. gününde vurdular. Talip Öztürk'ü. Heybetli gövdesiyle kanlar içinde devrildi toprağa. Gençliğimizin savaşkan öncüsü İGD henüz kapatılmıştı. Politika gazetesi Genel Yayın Müdürü Aydın Engin'in ve Yazışmaları Müdürü Tamer Kaya'nın üzerine Selimiye zindanlarının demir kapıları henüz kapanmamıştı. Ve Ankara'da bir gece yarısı TOB-DER'in Merkez yöneticileri, şube başkanları evlerinden alınıp bir başka zindandan taş duvarları arasına henüz kapatılmışlardı. Siyasal Bilimler Fakültesi Dekan Yardımcısı ve Hukuk Fakültesi profesörlerinden Ümit Yaşar Doğanay'ı cansız yere seren kurşunlar, henüz sürülmemişti namıdır. ... Otel odasında öldürülen öğretmenin kanı da kurulumuştı. Gerici-faşist güçler sendikalarından yığın örgütlerinin, ilerici gazete ve yazarlarının, yani bütün namuslu yığıt insanların üzerine halkın kanı, kurşunla yürdüyorlardı.

Sıkıyönetimin Aksaray'a ördüğü yasak duvarı çattırdı. Öğretmenler, işçiler, ög-

renciler, teknik elemanlar, ilerici gençler, emekçi kadınlara. Onbinlerce insan, çeklik disiplin, düzenli sıralar halinde, kol kola girerek, göz yaşlarını içlerine aktıp ve bastırıp aralarını yüreklerine caddelere izlettirdiler.

Önde Talip. «Kanlı Kızıl mermere kanadık senin de önlü. Onbinlerce öğretmenin bilincinde, inancında ve sınıf kininde yaşıyorsun» yazılı belgisiyle göğsünde. Ve ardında onbinlerce antifaşist yürüyor. Kararlı. Zulmün, sömürdün, zorbalığın temelle rine vura vura, ilerici demokratik devrimin şanlı yolunda yürüyor.

Yaşarken, yığınlarla birlik te yığınların önünde döşegen insan. Ölümlüyle de ayağa kaldırıyor yığınları. Onbinler Talip'in ardında yürüyor.

Silivri kapı camii, halkın gözünden uzak, iç beşyüz kişilerin zor sigacığı labirenti gibi dar sokakların arasında küçük bir camii. Sıkıyönetim Talip'in ölümünü, onun ardında yürüyen onbinlerin emperyalizme, faşizme karşı kinini, kararlılığını gizlemek istiyor.

Ama bütün tertipler yıklar insan örgütü değil kardeşim. Ya bir bir komşular. İhtidamınanma oldu. Hala otopside Talip. Sıkıyönetim görevlisi Albay tedirgin. Tehditler acele gönderilmesini istiyor.

Sonra onbinlerce sukuk yumruk, puslu gökyüzüne meşdan okuyor.

Talipin cenazesi geliyor.

Talip Öztürk'ün ölüm, kırak bir faşistin silahından çıkan kurşunla aldı aramızdan. Burjuvazi, Talip'i DGM direnişinde, MESS grevlerinde içli sınıfımızla omuz omuz da kavraya girdiği için, ücretli köleliğe karşı çıktığı için, şansı 1 Mayıs'ın barikatlarından emeğin ve özgürlüğün kızıl bayrağını yük seğıltiği için katletti.

Talip Öztürk'ü öldürdüler. Burjuvazi Talip'i topraklarımızdaki Amerikan üstleri, a-

tom harmanlarının sökülüp atılması, komşularımızla, en başta karagün dostumuz Sovyetler Birliğiyle saldırımsızlık anlaşması imzalanması için bölgemizde ve dünyada kalıcı, adil bir savaş için bu insanlığın en eski ve soylu özlemine savundugu için katletti.

Talip Öztürk'ü vurdular. Burjuvazi, Talip'i, Demokratik öğretmen hareketinin iç sürütmelelerinden arınması, TOB-DER'in maocu geriletilmesi tasallutundan, sağ reformizmiyle emperyalistik batagından, küçük burjuva maceracıların provokasyonlarından, tasfiyecilerin likidasyonun -

Talip 'Hocayı unutmayacağız

TALİP ÖZTÜRK 1947'de Erzurum'un merkez Toprak köyünde doğdu. 10 çocuklu bir yarırcı ailesinin 7. çocuğuydu. İlkokulu önce köyünde, sonra sınıfta kentte bitirdi. Erzurum Eğitim Enstitüsünde okudu. Fakirlik yüzünden ailesinin yardım etme olanağı olmadığı için hazretini yaz tatilinde çalışarak kazandırdı. İki yıl cobanlı, altı yıl da işçilik yaptı. Daha sonra Kocatepe, Simav, Çiftlik ortaokulunda üç yıl çalıştı. Türkiye Öğretmenler Sendikası yönetiminde bulunduğu süre öğretmen hareketinin demokratik hak ve özgürlükleri savunma temelinde eğitim sürdürmesi için dernekle çalıştı. 1970'de tayini çıktığı İstanbul'da bu dernekle birlikte çalıştı. Bu yüzden de geriletilmiş gözüne diken olmaya başladı. 12 Mart sıkıyönetim döneminde kısa bir süre tutuklandı. Ama baskı ve tehditler onu eski savaş yolundan alıkoyamadı.

Tersine Talip Öztürk 12 Mart döneminden sonra öğretmen hareketi içinde gelişen Birlik-Dayanışma grubu içinde bastan yerini aldı. 1976'da İstanbul TOD-DER şube başkanı oldu. Giderek Türkiye demokratik öğretmen hareketinin başta gelen bir önderi durumuna yükseldi. Talip Öztürk öğretmen hareketini birliği için işçi sınıfının yolunda devrimci özerliyle militanlığını nefesine kadar savdı. Türkiye'nin çiçekleşen öğretmenleri ilerici demokratik güçler halkımızın yığıt evladının davasını sürdürecekti. faşist katillerden hesap soracaklardı.

dan kurtarılması savaşımında en önde yürüdüğü, her tür saldırıya karşı durduğu için, öğretmenlerin işçi sınıfımızın savaş yolundaki kavga birliğini bayrağı olduğu için katletti.

Talip Öztürk'ü vurdular. Burjuvazi Talip'i, bu sömür ve zulüm düzenine, bu parabalabaların yıkılan saltanatına karşı kavga. İlerici demokratik güçlerin, sosyalistlerin, Kürt demokratlarının, komünistlerin eylem ve cephe birliğini usta bir ör-

gütçüsü, sıra neferi olduğu için katletti.

Ölüm, yarıncaz olanları, bir başına olanları öldürür. Oysa Talip'in, her malı bahride, yani her köşesinde dün yanın kavga arkadaşları, yol arkadaşları var. İnançlı davasını. Kızıl Ekim'in. Lenin çifliğin ölkülerinin milyonlarca takipçisi var. Bu yüzden o şimdi, kavga seslerinde köylerden, şehirlerden, dünyanın dört bir yanından gelen kavga seslerinde yaşıyor, savaşıyor.

Ali İhsan'ımızın Kozlu'daki mezarı karanfille, kızıl çiçeklerle donatıldı.

ALİ İHSANIMIZI ANDIK

Savaş Yolunun ve Politika gazetesinin Yazışmaları Müdürü, kavga arkadaşımız Ali İhsan Öztürk'ü, faşist emperyalistlerin tarafından katledilmesini birinci yıldönümünde saygıyla andık. O, kısa süren yaşamını, ülkesinin ulusal ve sosyal kuruluşu için sığırdığından çetin savaşa, bu savaşın zorlu ödevlerine adanmış. Gözünü kırpmadan yürüdü ölüme. Tıpkı diğer

kavga arkadaşlarımızın yaptığı gibi. Emperyalizmin, tekelci sermayesinin güdümlüdeki faşist cinayet odakları Ali İhsan'ımızdan korkular, onu vurdular. Ama duydukları korku, onların sonunu getirtti. Yığınlarımızı, yakınılatıyor. Çünkü Ali İhsan'ımız, Ali İhsanlarımız yaşıyor, savaşıyor. Şehitlerimiz savaş yolunuza aydınlatıyor.

Bölücü girişimlerin panzehiri eylem birliğidir

DISK yöneticilerinin yeni bir sosyalist parti kurma girişimleri eskidir. Daha 7. sayısında Savaş Yolu (Ocak 1979), girişimi açığa vurmış durumu sergilemişti. O zamandan bu yana, DISK'in tabanüstü tepesi yöneticileri, «demokratik platform»la işçi kotarmaya çalıştırlar, bu da sökmeyince platform çalışmalarını bilimsel olarak yozlaştırıp, 14 Ekim seçimlerinin sonuçlarını aynacıkça kadar sessiz kalımayla yettiler.

Tabanüstü yeni parti kurma girişimlerinin altında yatan nedir?

CHP yöneticilerinin yayımla çalıştığı reformist ümitler kısa sürede boşaltıldı. Burjuva reformist politika, iflas etti. İşçi sınıfı, emekçiler, güçlerini bunlardan tek doğru çıkış yolunu gösteren Türkiye işçi sınıfının politik örgütüne ve sol güçlere

çevirmiş bulunuyorlar. Özellikle seçimlerden sonra oluşan yeni koşullarda ilerici demokratik güçler, eylem birliği yolunda somut adımlar atmaya başladılar. Demirel'in bu Amerikancı ve sikyönetimci yönetimin işbaşına geçmesiyle işçilerin sola yönelmesi daha da genişledi. CHP sağ kanat yöneticilerinin gereçlikle uzlaşma çizgisini sürdümesi karşısında CHP için deki demokratik güçler, komünistlerle, sosyalistlerle, ilerici demokratik güçlerle eylem birliği kurmaya daha hazır hale gelecektirler.

İşte bu gelişmeler gerici egemen güçleri, tekeli burjuvaziyi korkutuyor. Onlar, bu gelişmeleri engellemek için, işçi sınıfının ilerici, demokratik güçlerin eylem birliğini bölmeyi ve parçalamayı DISK'in örgütsel başarısızlığını torpilleyici ve onu işçi

İşçi sınıfımızın ekonomik savaşını, politik savaşla ördüğü zaman başarıya ulaşır. Görev, bölücü girişimleri açığa vurmak, en geniş emekçi yığınların eylem birliğini savunmak ve bunu da işçi sınıfının ideolojik, politik savaş temeline dayandırmaktır.

yığınlarından yatılmayı amaçlayan her çıkış tüm güçleriyle destekliyor. Yeni parti girişimlerinin işçi ve demokratik hareket için de oluşan olumlu gelişmeleri engellemek başka bir işlevi yoktur. DISK'in tabanüstü yönetiminde kaynaklanan bu yeni bölücü girişimlerin başını, işçilerin «kararlık» dediği kişilerden, sosyal reformist öğelerinden çekmesi yeterli bir veridir. Bunlar burjuva uzlaşmacılığını işçi sınıfına yaymaya, sosyal reformist tohumları bu hareket için saçmaya çalışıyor; şimdi bunu politik bir örgüte yapmaya yet-

keniyorlar. DISK kendi politik çizgilerine, bölücü girişimlerine arac yapmak istiyorlar. Halk ve örgütler ortaya çıkan Demirel'in «işçilerin yığınları bir programla ortaya çıkarmak» programını iyileştirmesini isteyebilecek kadar DISK tabanına ihanetin göbeğinde çirpanan İskalar, «bu girişimle DISK'in kitle niteliğine zarar veremeyeceği» diyor. «Halk bir şeyde birleşemeyecek, DISK'in bu önerisi karşısında da birliği diye ödünümüzü belirtiyor. Böylelikle bu pratik yönlü bölücü girişime halk sahip çıktığını, buradaki rolünü, itiraf ediyor.

İstenecek yöntem ne olursa olsun, böyle bir girişim DISK'in örgütsel bağımsızlığını torpilleyecek onun kesinlikle bölücü tabanını daraltacak. DISK'i geniş işçi yığınları içinde yalıtacak ve dolayısıyla işçi sınıfının birlik, eylem birliği savaşımına ve sendikal harekete zarar verecektir.

Gerici egemen güçlerin isteği de budur.

DISK Genel Başkanı Abdullah Başdırık, bu servetinci bölücü, oportünist girişimlere arac olmamalıdır. Böyle bir girişimde bulunulan ya bu nuremoryolar ya da bu nuremoryolar yapıyorlar. Başka oasılık yoktur ve her kili durum, tabanüstü, İskalar ve Nebiözü gibi kararlık kişiler, sosyal reformist öğeler, DISK'i daha nerelelere dek sürüklemeye niyetinde olduklarını kanıtlamaktadır.

Bilimsel işçiler, işçi sınıfının birliğine, buna giden yolda girişilecek eylem birliğine yüksek değer biçiyorlar.

DISK'in bu süreçte üzerine düşen sorumluluğu yerine getiri nitelikte olabilecek en küçük adımlarını destekleme gerektiriyor. Ama açtıkları bölücü girişimlerin antikömünist tutumlarını böyle bir süreçte yerli yoktur. Tersine, işçiler, bu gibi yanlış eğilimleri kesin ve sonuç alıcı bir savaş sürdüremeden, DISK'in bu yolda olumlu adımlar atmasını önlemek için görüyorlar. İhraç kararları tümüyle geçersizleştirilmeden, hükümet-Türk-İş ve tekeliler imzalanmış uzlaşma yitirilip atılmadan, antikömünist tutumları kökünden söküp kırımdan, tabanın eğitimlerini yanıtın bir yönetimi işbaşına getirmeden, DISK'in işçi sınıfının birliğine hizmet edici adımlar atmaması olanağıdır.

İşçi sınıfına, ilerici demokratik güçlere düşen görev bu girişimlerin içyüzünü açığa vurmaktır. En geniş emekçi yığınların eylem birliğini savunmak ve bunu da işçi sınıfının ideolojik, politik savaş temeline dayandırmaktır. Her türlü bölücü girişimlerin panzehiri işçi sınıfının, tüm ulusal demokratik güçlerin eylem birliğidir.

Toplu sözleşme savaşımı

İŞÇİ SİNFIMIZ MESS ve Taksitli patronların karşı bastığı toplu sözleşme görüşmeleri sürüyor. Tekellere, holdinglerin arka çiktiği Amerikancı, Sikyönetimci Demirel iktidarının işbaşına gelmesiyle toplu sözleşme savaşımı daha etkin bir aşamaya girdi. Çünkü Demirel iktidarı halkımıza, ulusal çıkarlarımıza karşıdır. İşçi sınıfını politik yaşamından dışına atmayı, sendikal hareketin belini kırmayı, sendikaların denetim altına almayı, sınıf sendikacılığını ezmeyi, demokratik hak ve özgürlüklere zincir vurmayı amaçlıyor. Türk-İş başlı, sarı Amerikancı, gangster sendikacılar, bu planı onaylıyor.

İşçi sınıfı toplu sözleşme savaşıyla, yalnız tekelere karşı ileri sürdüğü kalıcı istemleri, ekonomik ve sendikal hakları savunuyor. Aynı zamanda orta katmanların, esnaf ve memurların, zanaatkarların, küçük üreticilerin, tüm emekçilerin ekonomik, politik ve sendikal haklarını savunuyor. Yığınlaşan saldırılarını sivri ucunu işçi sınıfına, sınıf sendikalarına yönelmesi bundandır.

Tekeller, toplu sözleşme savaşımını kırarak ve işçilerin ileri sürdüğü kalıcı istemleri hasıratlı etmek için milyarlık fonlar oluşturuyor. MESS patronları, Maden-İş önderinin her birliği «saptığı» iş emelirinin elinin tersiyle yitirmeye çalışıyor, yıllar boyu etkin savaşımınla kazanılmış emel ve kazanımları bile şimdi geri almak istiyor. İşçi düşmanı Demirel, işçilerinde durum saptamasını yarar-

layan genelleşmeye kaldırdı. Tesicili faaliyetler, Faklı Türbinler, Ömer Naci Bozkurtlar, Gültekin Kızılgöçler, İşçileri Bakanının odasına hejmen yettiler. Gerici ilk böyleli bir yolda demokrasi savaşımını geriletmiş, sarı sendikaların çok olduğunu ölemek, sınıf sendikalarının güçlenmesini engellemek, işçi direnişlerinin üzerine daha sert gidilebilecek için basıyor. Adana'da tekstil patronları, sarı sendikamın çok olduğunu, Tekstil sendikasının örgütlenip güçlendiğini görürce, 1360 işçiyi işten attı. DISK'e bağlı Bank-Sen, provokasyona sürüklenmek istendi. Bütün bunlar, tekelilerin, sikyönetimin ve Demirel yönetiminin, sınıf sendikalarına karşı artan saldırılarının niteliğini ortaya koyuyor.

Tekellerin bu gerici, basıcı planlarına karşı işçi sınıfımızın ekonomik savaşımını, politik savaşla ördüğü zaman başarıya ulaşır. Görev, grevlerle, toplu sözleşmelerle sürdürülen ekonomik savaşla politik ilerici kazandırmaktır. Ne bu savaşımın bu iki yönü arasında organik bir bağlantıdır. Ne bu savaşım ekonomik çerçevede sınırlamak ve ne de servilectir.

Su kesin ve açıktır. Ya sendikal hareketin birliğinden yana tekelere karşı olunacaktır. Ya da sendikal hareketin birliğine karşı tekelere yana olunacaktır. Başka yol yoktur. Bu nedenle işçi sınıfının örgütlü gücünün savaş yolunda yürütülen ilerici demokratik gücünü, soldaki tüm örgütleri, emperyalizme, tekelere, sikyönetime ve faşist saldırılara

karşı olan herkele, toplu sözleşme savaşımını desteklemeye, bu savaş çerçevesinde eylem birliğini oluşturmaya çalışıyorlar. Golsmeler, işçi sınıfı hareketinde dayanışma ve eylem birliği yolunda somut adımlar atıldığını, pratik girişimlerde bulunulduğunu kanıtıyor. Eylem birliğinden korkan sağ ve sol oportünistler ve maocu karşı devrimciler, toplu sözleşme savaşımı işçi sınıfının politik savaşından koparmak için provokasyonlara basıyorlar, dolayısıyla tekelere hizmet ediyorlar. Toplu sözleşme savaşımını, devrimde dölaysız gitme aracı gibi göstermeye yeltenen kimi sol hokkabazlar da, demagogileri ve tehlikeli eğilimlerle işçi sınıfının birliğine, genel olarak da devrim hareketine zarar veriyorlar.

Kuşkusuz, toplu sözleşme savaşımını, ileri savaşlar için önemli perspektifler taşıyor. Politik ve ekonomik işlemler temelinde organik bütünlik içinde yürütülecek toplu sözleşme savaşımı ve bu savaşım çerçevesinde oluşturulacak güçlü bir dayanışma ve eylem birliği, işçi sınıfının emekçilerin yaşam koşullarının iyileştirilmesinde ve basıcı rejimin geriletilmesinde, demokratik hak ve özgürlüklerin savunulmasında çok önemli rol oynayacaktır. Böyleli bir savaşım, sosyalizme açılan demokratik devrim yolunda daha elverişli olanaklar sağlayacaktır.

Bunun için, işçi sınıfının, sorun, en geniş emekçi yığınlarının eylem birliğini sağlamak erelenmez bir sorundur.

"Sovyet Tehdidi" masalıyla silahlanma yarışını körükleyen ABD ve NATO elebaşları, şimdi de Persing-2 ve Krüz füzeleriyle, ölüm tacirlerine yeni pazarlar açmaya çalışıyor. Füzelere Türkiye ve Avrupa topraklarına yerleştirilmesi, Türkiye ve Avrupa'ya biraz daha fazla ölüm, biraz daha fazla açlık, pahalılık, işsizlik ve sömürü getirmek demektir. Sovyetler Birliği bu konudaki çabalarıyla da barışın ve halkların en kararlı dostu ve savunucusu olduğunu kanıtıyor. Ülkemizde NATO Güney Komutanlığına gönderilen onbirlerce posta kartında şöyle yazıyor: "Ölüme, esarete ve açlığa karşı olduğum için NATO'ya ve füzelere de karşıyım. Aşımızdan ve ekmeğimizden kesilen paralarını, ülkelerimizin kalkınması yerine insanları öldürecek silahlar yapılmasına kullanmasını istemiyorum. Barış, bağımsızlık, ve insanlığın mutlu geleceği için füzelere hayır diyorum"

ÖLÜM FÜZELERİNE HAYIR NO TO MISSILES OF DEATH

NATO'ya ve yeni ölüm füzelere hayır

BİLDİĞİ gibi ABD ve NATO emperyalistleri son günlerde yu-muşama sürecini baltalayacak dünya barışı için büyük tehlike oluşturacak yeni bir tezgahın içindedir. Bu gençler, Avrupa ülkelerine yeni nükleer başlıklar Persing-II ve Krüz füzelere yerleştirme çalışıyorlar.

Emperyalist çevrelerin göstermeye çalıştığı gibi bu planlar sıradan, önemsiz bir silah artırımı değil, hepimiz, tüm dünyayı derinden ilgilendiren büyük bir teh dirdir.

1. Bu füzelere yerleştirilmesi, SALT anlaşmalarının getirdiği kazanımları sifira indirebilir. SALT (Stratejik Silahların Sınırlandırılması) Anlaşmalarıyla SSCB ve ABD'nin yeni uzun menzilli nükleer silahlar üretimi durdurulmuştu. Stratejik silahlar, kıtalararası yani ABD'den atıldığında, Sovyetlere ulaşabilecek (ya da tersi) silahları içeriyordu. Şimdi ABD, Avrupa ülkelerinden doküdan SSCB'deki hedeflere ulaşabilen bu yeni füzelere ortaya sürüyor. Gerçekle bunlarda stratejik silahlar dır. ABD, böylece Sovyetlerin ve tüm barış güçlerinin uzun yıllar savagımıyla imzalanan SALT Anlaşmalarını dolaylı yoldan savu turmaya çalışıyor.

2. Yeni nükleer füzelere yerleştirilmesi, emperyalist ve sosyalist sistemler arasındaki güç dengesi bozarak, Sovyetler Bir-dengesini sistem için yeni bir tehlike oluşturuyor. Doğal olarak, SSCB ve diğer sosyalist ülkelerde bu füzelere karşı yeni silahlara üretmek zorunda kalacaklardır. Bu durum, silahlanma yarışının hızlanmasına başka bir şey ekliyor. Ve dünyayı yeni bir sıcak savaş dönemine tebliğ.

3. Bu girişim yalnızca askersel değil, aynı zamanda politik bir o'dur. Emperyalistlerin aşırı güç dengesi kendilerinden yana değiştirme çabası, politik alana da yansacaktır. Helsinki Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Anlaşmasının yaşama geçirilmesini, detant sürecini tehlikeye düşürebilecektir.

4. Silahlanma yarışının hızlanması, devlet bütçelerinin daha büyük bölümlerinin askersel harcamalara ayrılması demektir. Sov yetler Birliği ve diğer sosyalist ülkeler, bir yandan halklarının refah düzeyini yükseltmek, böylece yaşayan sosyalizmin' utkunuunu kanıtlamak, öte yandan geliştirmekte

olan ülkelere yaptıkları karşılıksız yardımlar için gerekli olan fonların bir bölümünü, daha çok silah üretimine ayırmak zorunda kalacaklardır.

Yeni nükleer füzelere, ülkemizde doğrudan ilgilendirilmiştir. Çünkü:

1. Füzelere bir bölümünün Türkiye'ye de yerleştirilmesi söz konusudur.

2. Türkiye, topraklarına yerleştirile de yerleştirilirse de, bir NATO üyesi olarak bu füzelere üretimine mal katada bulunmak zorundadır.

Yalnız, Persing II füzelere satılmayacak, bir milyar dolar olarak hesaplandığından, sızımıza bencek yeni silahlanma yükünü miylarlarca liraya ulaşacağını görmekt, zor değildir.

3. Bu füzelere bazı parçaları nın ülkemizde imal edilmesi için girişimler olduğu bilinmektedir. Bu tekelilerin çıkarları doğrultusunda, ekonomimizin Militaristleşmesi ve daha da dışa bacağı hale gelme si için bir adım olacaktır.

Ote yandan, L. Brejnev, geçen ay Demokratik Alman Cumhuriyeti'nin 30. kuruluş yıldönümü dolayısıyla, Berlin'de yaptığı konuşmada, şu somut önerileri getirmiştir:

● Sovyetler Birliği, yeni nükleer füzelere Avrupa'ya yerleştirilmesine karşı, ülkesinin batı bölgesinde bulunan nükleer silahlardan indirimi yapacaktır.

● Sovyetler Birliği, hiçbir karşılık beklemeden, Orta-Avrupa da bulunan silahlı kuvvetlerinden bir yıl içinde 30 bin asker, bin tank ve diğer teknik askersel araç

indirimi yapacaktır.

● Sovyetler Birliği, nükleer silah üretmeyen ve topraklarında bulunmuyuran ülkelere karşı bir zaman nükleer silah kullanmayacaktır.

Brejnev'in önerileri, SSCB ve diğer sosyalist ülkelerin barışçı politikalarını bir kez daha ve yadsınmayacak biçimde ortaya koydu. Bu öneriler, barışın yana tüm güçler ve kişilerle son derece olumlu karşılarken emperyalist güçler, panikle süketti. CHP'nin üye olduğu Sosyalist Enternasyonal'de Brejnev'in önerilerini des tekleğini açıkladı.

Bildiği gibi, Dünya Barış Konseyi, 27 Kasım'ı Yeni Nükleer Füzelere Karşı Uluslararası Eylem Günü ilan etti. Barış Deması de,

27 Kasım'ın içine alan hattayı; bir kampanya biçimine dönüştürme kararı aldı ve bu doğrultuda tüm ilerici demokrat ve barışsever güçlere çağrıda bulundu. Eylem birliği önerdi. Bu çağrısı olumlu yanıt veren TIP ve TSİP'in katılımıyla gerçekleştirilen eylem birliği, pek çok sendika, köylü örgütü, demokratik kitle ve meslek örgütlerini kapsayan bir genişliğe ulaştı. Böyle geniş bir eylem birliği içinde gerçekleştirilen kampanyada, şu merkezi program gerçekleştirildi:

- İzmir'de yürüyüş ve miting (24 Kasım)
- Bursa'da kapalı salon toplantısı (25 Kasım)
- Ankara'da örgüt temsilcilerinin katılacağı bir sempozyum (27 Kasım)
- Etkileştir'de kapalı salon toplantısı
- İstanbul'da gece.

Ayrıca İzmir'de 6 Aralık günü miting ve yürüyüş yapıldı.

KAMPANYA BİTMEMİŞTİR

Kampanya bitmemiştir. B kampanyayı füzelere yerleştirilmesi önlenene dek sürdürmek, buna tüm gücümüzle katkılamak, geliştirmek ve yaygınlaştırmak, bölünmüş ilerde, bu konuda eylem birlikleri oluşturmak gerek. Kampanyanın yenebileceği somut hedefler açıktır: ● Yeni nükleer füzelere Avrupa'ya ve Türkiye'ye yerleştirilmemelidir. ● Ülkemiz tüm nükleer silahlardan arındırılmalıdır. ● Ülkemizi bir barut fıçısına öndürme ve bizi hiç ilgilim olmadığı halde büyük bir tehlikeye sokan ABD ve NATO üsleri sökül-melidir. ● Bütçemizin büyük bölümünü silahlanma harcamalarına ayırmaması dayatan, komşularımız la dostluk ilişki kırılmaması ve geliştimizimiz gelişen NATO-dan çıkılmasıdır.

● Silahlanma yarışını son verilmeli, bu paralar yeni iş, eğitim, konut ve benzeri gereksinimleri ize harcanmalıdır. Çünkü 1978 yılında sanayi yatırımlarına (yani yeni iş alanlarına) 100 lira yatırılmıştı. NATO harcamalarına 225 lira harcandı. 1978 yılında NATO harcamalarına 53 milyar lira gitmiştir. Bu parayla 10 adet merkez sulama sistemi, 3 elektrik san-trali, 50 merkezi içme suyu ve kanalizasyon tesisi ve 35 adet irili u-faklı fabrika kurulabilir. Yalnız 1979 başında, imzalanan bir anlaş-mayla kabul edilen ve Sovyetler Bir-liğini gözetilecek yeni bir casus uçak beklenmesini maliyeti 516 mil-yon dolardır. Bu parayla, bir ge-lik fabrikası, bir traktör motorları fabrikası, iki takım tezgahları fa-brikası, üç kağıt fabrikası, bir tekstil fabrikası, bir inşaat makinaları fabrikası, bir ağır sanayi teçhizat fabrikası kurulabilir, ya da bu pa-rayla 200 bin çocukta tam teşekkül-lü kreş açılabilir.

NATO'nun ABD militarist çevrelerinin girişimleri, gerekçe bir "Sovyet tehdidi" olmadığını, tersine barış için savaşında en önde SSCB'nin yürüdüğüne, gerçek tehlikenin emperyalizmden kaynaklan-dığını yeterince göstermektedir. Bu, halkımız üzerinde anti-sovye-tizmin kırınmasında önemli bir nok-tadır. Yalnızca silah tekelcilerinin ekonomik bunalımdan kurtulmak için silahlanma yarışını dayatmış- lardan tek kârli çıkandan ke-dirleri olduğunu kanıtlamak için de önemli bir araç durumunda-dır.

Yığıt yarısever gençler de emperyalist ölüm füzelere birlikte karşı duruyorlar.

Burjuva hükümetleri bunalımı çözemez!

1960'lı yılların sonlarında emperyalist-kapitalist sistem yeniden derin bir bunalım içine girdi. Bu bunalım, tüm kapitalist ülkeleri, bu arada ülkemizi de etkisi altına aldı. Türkiye kapitalizmi 1970'den beri güdük derinleşen ve sürebilen bir bunalım içinde. 12 Mart faşist tipi yönetim, Türkiye kapitalizmini bu bunalımdan aşramadı çıkaramadı da. Burjuva bunalımından aşılacak için 12 Mart faşist tipi yönetimi de dahil kapitalizmin tüm yol ve yöntemlerine başvurdu, vuruyor. Burjuva hükümetlerinin birisi gidiyor, bir başkası işbaşına geliyor. Ne var ki hiçbir burjuva hükümeti, bunalımı en küçük bir çözüm bulamıyor.

Burjuva partileri, politikacıları ve ideologları, bunalımları neden olarak birbirlerini görüyor, hep birbirlerini suçluyorlar. Ama bir noktadan açığa çıkmaması için yarı bunalımları temel nedeninin kapitalizm ve sömürü düzeni olduğunu anlaşılmaması için, büyük bir özen gösteriyorlar. Onlara sorarsanız kapitalizmi tercemizdir ve tüm sorun, yönetim yetersizliği ve gücün hükümetlerin yoksuludur. Aslında yönetim yetersizliği, gücün hükümet yoluyla ya, burjuvazinin içinde de benlik düdüğü ekonomik bunalımın burjuva sınıyal düzeyine yansımından başka bir şey değildir. Gerçekten de ekonomik temelde ortaya çıkan bunalım, toplumsal ve politik düzeylere de yansıyor, bu düzeylerdeki yapıları sarıyıyor.

Kapitalizmin temel çelişkinden kaynaklanan bu ekonomik temeldeki bunalım, son tabiiide, sınıfsal düzeyde de önemi bir şekilde kendini ortaya koyuyor. Bu, ulusal demokratik güçler ile emperyalist işbirlikçi tekelci burjuvazi ve büyük toprak bayları arasındaki çelişkidir. Ekonomik bunalımın derinleşmesi, bu çelişki çerçevesinde sınıf savaşımının keskinleşmesi sonucunu doğuruyor.

Burjuva hükümetleri

bunalımı aşacağı diye yola çıktılar

Süleyman Demirel'in başkanlığında kurulan 1. MC Hükümeti, bunalımın derinleşmekte olduğu bir dönemde 31 Mart 1975 tarihinde işbaşına geldi. Nitekim bu durum, 1. MC'nin Hükümet Programında, esyasi ve iktisadi istikrarın sağlanması ve ekonomik çabalarının yanında, duraklamış olan yatırım ve kalkınma hamlelerini yeniden harekete geçirmek için çareleri ve tedbirleri alacağız tümcüsüyle belirtildi.

1. MC Hükümeti, ekonomik ve sosyal yapıyı kısmen bunalımları aşmak ve emekçi yığınların yaşam koşullarını iyileştirmek için işsizlik yola çıktı. Bu iddia ve vaatler, Hükümet Programında şöyle yansdı:

1) Enflasyonla, pahalılıkla, yoksullukla, kitlelik işsizlikle mücadele edeceğiz.

2) Yatırım, üretim ve ihracatında özendirilme, durgunlaştıran kur-

taracajız.

3) Türk parasının iç ve dış değerinin korunmasına itina göstereceğiz.

4) Yoksulluk sömürsüz yapmaya çalışacağız. fakat suçluların, dar gelirli emekçi ve işadamların ciddi tedbirlerini almaya gidemeye çalışacağız.

Bu vaatlerle yola çıkan 1. MC Hükümeti, 31 Mart 1975'ten 21 Haziran 1977'ye kadar işbaşında kaldı. 21 Haziran 1977'de Bülent Ecevit CHP Azınlık Hükümetini kurdu. Güvenoyu alamadı. Ve 21 Temmuz 1977'de 2. MC Hükümeti işbaşına geldi.

2. MC'nin programında da, üç aşağı beş yukarı aynı iddia ve vaatler yer aldı. 1. nc'i ve 2. nc'i hükümetleri, bunalımların hiçbirine en küçük bir çözüm getiremedi. Bunalım çok daha ağırlaştı ve 3 Ocak 1978'de 2. MC yıkılıp gitti. Yerine, CHP azınlık hükümeti geldi. Ve 22 ay işbaşında kaldı.

MC hükümetlerinde olduğu gibi CHP azınlık Hükümeti de, bunalımı çözümleneceği ve emekçi halkın yaşam koşullarını iyileştireceği vaat ve iddialarıyla yola çıktı. Bu iddialar Ecevit Hükümetinin Programında şöyle ifade ediliyordu: «Bu nedenlerle, enflasyon bizim yasasızlaşması ve planlı kalkınma karallarına uygun bir ortam içinde, sağlıklı bir gelişme sürecine bastırılması, ekonomide ve mali alanda uygulayacağımız politikaların ana hedefi olacaktır... Kısa dönem olsun, uzun dönem olsun tüm ekonomik, mali ve sosyal olanaklar, çözümlerinde temel hedefimiz, dar ve derinleşen gelirli halkımıza sıkıntı çek tirmemek olacaktır.»

Evet, gerici-faşist olan, reformist olsun, burjuva hükümetleri bunları soydüler, bunları vaattiler. Bakalım bunlara karşılık neler yaptılar.

Enflasyon ve emekçi yığınların yıkımı

Ekonomik bunalımın gündelik yaşamda dışavurması biçimlerinden biri, enflasyon, pahalılık, fiyatların füzede misali yükselmesidir.

1970lerin başından itibaren ülke içinde enflasyon hızla tırmandı. Bu hızla tırmışın başladığı dönemde işbaşına gelen 1. MC Hükümeti, enflasyona karşı savaşı, yukarıda da gör düğümüz gibi, programının en başına yazmıştı. Bir de olanlara bakalım: MC'nin işbaşında bulunduğu 1975-1977 döneminde fiyatlar, resmi istatistiklere göre yüzde 64,6 oranında arttı. O halde, enflasyon konusunda da MC'lerin sözlediklerinin tam tersi gerçekleşmiş oldu.

1978 yılında işbaşına gelen Ecevit Hükümetinin birinci yılı olan 1978'de, fiyat artışları yüzde 61,9'a yükseldi. 1979 yılında ise fiyat artışları yüzde 70'ın üstüne tırmışması bekleniyordu. Aslında yüksək gibi görünse de bu rakamlar aldatıcıdır. Çünkü bunların hesaplanmasında emekçilerin yaşamaları gereksinimlerini gözönünde tutan bir köstereci esas alınmamıştır. Emekçi yığınların fiziksel var-

lıklarını sürdürülebilmeleri için ilk ağız da gerekli duydukları temel gıda madde leri fiyatlarındaki artış işe resmi istatistiklerin çok üzerindedir. (Bak Tablo)

Tablodan açığa görüldüğü gibi, 1975-1979 döneminde, temel gıda madde lerinin fiyatları, yüzde 201 ile yüzde 717 arasında, ortalam olarak işe yüz de 459 artmıştır.

Daha öncelere gitmeye gerek yok. 1. MC, 2. MC ve Ecevit Hükümetleri, hep oy istedikleri yığınları «refah» vaatleriyle, onların ekonomik sorun larını çözmeye vaatleriyle gelmişlerdir. Oysa, 1975-1979 döneminde emekçi sınıfların yaşam düzeylerinin nasıl bozuldukları buoylarda görüldüğü Türkiye'de herkesin, her emekçinin kendi yaşam deneyleriyle bildikleri bir gerçek olduğu kadar, istatistik verilerinin de açığa gösterdiği bir gerçektir.

Fiyatların ortalam olarak yüzde 459 oranında arttığı bir dönemde,

Net ücret artışları şöyle: 1975'te yüzde 18,9, 1976'da yüzde 26,7, 1977'de yüzde 22,8, 1978'de işe yüzde 25,1. Yani 1975-1978 döneminde net ücretler ortalam olarak yüzde 23,4 artmıştır. İşte MC'lerin ve Ecevit'in tüm iddialarına karşın işçilerin, ücretlerinin yaşam koşullarına karşın koğullardaki kötüleme gerekçesi bu boyutlardadır.

İşçilerin ve diğer emekçilerin yaşam koşullarındaki gerileme (misli) çok düşündürücü de bu kesimlerin ulusal gelir içinde aldıkları payların, bu dönem içinde nasıl bir seyir izlemiş olduğunu bakarak anlayabiliriz.

1970 yıllarda işçilerin ulusal gelir içindeki payları şöyle değişti: 1973 yılında bu pay %37,5 düşmüştür. Maasların ulusal gelirden aldıkları kıs da 1970'de %100 işe, 1978'de %67,3'e düşmüştür. Tüm köylülüğün ulusal gelirden aldığı pay 1970 yılında %20 olduğu kabul edilirse, 1974'de %12,5'e düşmüştür. Bu rakamlar da aslında gerçek durumu olduğu gibi yansıtmamaktadır. Edeki veriler köylülükten de zengin köylü, büyük toprak sahibi ve azımlı yarımadığındaki topraklı az topraklı ve orta köylülerin gelirleri gerekçe çok daha fazla düşmüştür.

Oysa aynı dönemde geçerken söyleyelim, tekelci karlarına karşı katılmışlardır. Son olarak, Sakıp Sabar'ın 22 Kasım 1979 tarihinde yaptığı açıklamada görüldüğü gibi, tekelci 1978 yılında olduğu gibi, 1979 yılında da yüzde 100'un üzerinde kar sağlamıştır.

İşsizlik

Ekonomik bunalımın emekçileri yıkıma sürükleyiş bir diğer noktada daha kendini gösteriyor. Bu işsizlik tir.

Türkiye'de 1963 yılından bu yana yürürlükte olan tüm plan ve programlarda işsizliğin ortadan kaldırılması temel bir ilke olarak yer aldı. Tüm burjuva partileri, politikacıları ve devlet adamları, işsizliği ortadan kaldıracaklarını öne sürdüler. Buna karşın, Cumhuriyet tarihi boyunca işsizlik sürekli ve artarak var oldu.

Resmi verilere göre bile, Türkiye'de işsizler ordusu sürekli büyümektedir. DPT saptamalarına göre, 1963 yılında 1 milyon 512 bin kişi olan açık işsiz sayısı, 1975 yılında 1 milyon 175 bine yükseldi. 1977'de 2 milyon 115 bine ve 1978'de de 2 milyon 175 bine yükseldi. CHP azınlık Hükümeti döneminde de, açık işsizler ordusu daha büyüdü. Nitekim 1978'de açık işsizler ordusuna 111 bin kişi daha eklenecek, bu büyüklük 2 milyon 286 bin kişiye yükseldi. Bu resmi verilere göre, ülkemiz faali nüfusunun yüzde 14'ünün, yani her 100 kişiden 14'ünün açık işsiz olması demektir.

Döviz Darboğazı

Türkiye kapitalizminin en önemli bunalımlarından biri de döviz darboğazıdır. Bu darboğaz yalnızca genel ekonomik değil, aynı zamanda sınıfsal açıdan da büyük önem taşıyor. Bu bunalım, burjuvazinin daha çok emekçi yığınları olumsuz yönde etkilenmektedir.

Döviz kıtlığı nedeniyle ekonominin gerek duyduğu dışalmların ya-

TEMEL GIDA FİYATLARINDAKİ ARTIŞLAR

Maddeler	1975 Fiyatı	1979 Fiyatı	Fiyat Artışı %
Et	35,70	180,00	404
Kuru baklagiller	15,00	60,00	300
Yumurta	1,10	5,00	355
Sü	7,00	25,00	257
Beyaz Peynir	25,00	120,00	280
Marçarın	11,95	36,00	291
Zeytinyağı	23,10	85,00	268
Pirine	6,12	50,00	717

plamaması yatırım ve üretim büyük tüklerini geriletmekte ve bu durum, işsizlik, pahalılık, kıtlık ve yoklukları daha kördüklemekte, kuyrukların uzamasına, karaborsanın başını alıp gitmesine yol açmaktadır.

Bunun yanısıra bir diğer süreg işlemdir. Dışalıkların resmi yollardan yapılmaması, tekellerin gayri meşru yollardan girdi sokarak kara-borsa fiyatlarını halka dayatmaları gibi kaçak döviz borsalarını geniş bo-yutlara ulaştırması. Bu durum, kar-sılıksız para basmayla birlikte, Türk parasının sürekli değer kaybetmesini getirmektedir.

Nitekim 17 Nisan 1975'te 1. Mark 815 kuruşken, bugün 25 lira 94 kuruş oldu. Aynı şekilde 17 Nisan 1975'te 1 dolar 14 lira iken, bugün 47 lira 10 kuruş. Bir başka deyişle, bu dönem de, Türk parasının Mark karşısında değeri yüzde 300, Dolar karşısında de-geri de yüzde 237 oranında düşürülmüş bulunuyor. Hem MC, hem de Eco vit hükümetleri programında yer alan «Türk parasının değerinin korunması» ilkesi yaşama işte böyle geçirilmiştir.

Dış Ticaret açığının kapatılma-sına gelince: 1. ve 2. MC hükümetleri-nin işbaşında bulunduğu 1973-1977 döneminde Türkiye, 15 milyar 694 milyon dolarlık dışalım ve 5 milyar 114 milyon dolarlık dışarıda bulunmuş. Böylece, 1972-1974 dönemine oranla dış ticaret açığı üç katı artı-rak, 3,6 milyar dolardan 10,5 milyar dolara yükselmiştir.

CHP atarlık hükümet de, temel bir ilke olarak, dış ticaret açıklarını geriletmeyi ve döviz darboğazını as-mayı hedeflemiştir. Sonuç orada, yoktur, kuyruklar 1978 yılında, 1977-ye oranla dış ticaret açığının 4 milyar 43 milyon dolardan 2 milyar 311 mil-yon dolara inmiş, kesinlikle bir iyileşmenin sonucu değil; döviz yükünü nedeniyle dışalım gereklerinin karşılanamayışının sonucudur.

Türkiye ekonomisi, gerekli yatırımları yapabilmek sanayinin girdi gereksinimlerini karşılayabilmek için, yolda ortalama 7 milyar dolar büyük-lüğünde dışarıda bulunmak zorun-luğundadır. Ayrıca faizleriyle birlikte 30 milyar dolara yaklaşan dış borç-ların önümüzdeki yıllardan itibaren yılda yaklaşık 3 milyar dolarlık tak-sitlerini ödemek durumundadır. O hal-de Türkiye'nin yıllık döviz gereksini-mi, yılda 10 milyar dolayını bulmak-tadır.

Bu büyüklüğe karşılık Türkiye ekonominin 2,5 milyar doları dışı-sın ve 1,5 milyar doları da içel dö-vizlerinden olmak üzere, toplam 4

milyar dolar dolayında döviz potan-siyeli vardır. O halde kapatılması ge-reken döviz açığı 6 milyar doları bul-maktadır.

Döviz darboğazı üretimi, yatırı-ma ve kalkınma hıza yansımaktadı-r. 1976 yılından itibaren üretim, yatırı-m ve kalkınma hızı büyük ölçüleri gerilemiş, Türkiye'nin ulusal gelir ar-tış hızı, 1977'de yüzde 4'e ve 1978'de yüzde 3'e düşmüştür. DİE'nin yapıtı hesaplamaya göre, 1979'da Türkiye'nin ulusal gelir artış hızı, yüzde 2,8 ola-rak gerekecektir. Bu oranları kişi başına düşen gelir açısından de-ğerlendirecek olursak, Türkiye'nin kal-kınma hızı, 1977'de yüzde 1,5, 1978'de yüzde 0,5 ve 1979'da da yüzde 0,3 ola-rak gerekecek, yani hemen hemen hiç bir artış sağlanamayacaktır.

Kuşkusuz, Türkiye ekonomisinin bunaltılması, tüm bu sayılanlarla sını-rlı değildir. Ekonominin ana sıkı-tırları ve alt kesimleri arasındakî den-gesizliklerden oransızlıklara enerji yetersizliğinden yokluklara, kıtlıklara ve uzanan kuyruklara değin daha pek çoklarını saymak olanaklıdır. Ama önemli olan bunaltımın karakteri-ni ve boyutlarını görmektir.

Bunaltım kalıcıdır ve

burjuvazi için

çözumsuzdür

Türkiye'de enflasyonu doğuran iki temel etken vardır. Birincisi kar-sılıksız basılan paralar ve sonuna değin açılan kredi musluklarıdır. İkinci etki bağlı olduğumuz emperyalist-kapitalist sistemdir. Kapitalist emperyalist ülkelerden dışalım yoluyla enfla-syon ithal edilmektedir.

Nitekim son üç yıl içinde, büyü-mes hızının «sifiri» noktasına değin in-miş olmasına karşın, emilyon haçmi «yavaş yavaş» «kayr» para miktarları, eş-men her yıl yaklaşık yüzde 50 oranında artırmışlardır. Açılan kredi musluk-larından akan paralar, karşılıksız basılan bu milyarlar işbirlikçi tekelleri-mayenin, büyük toprak sahipleri-nin finans gereklerini karşılamak için basılmaktadır. Bir de, buçe açıklarını gidermek, KİT'lerin zararlarını ve kamu harcamalarını karşılayabilmek için, devletin para basan mat-baaları, üç vardiya halinde çalışmak zorunluğunda kalmaktadır.

İşsizliğe gelince, kapitalizm, iş-gücünün tümünü üretim sürecine so-kamaz. Türkiye'de derin bir bunaltımın burjuvazide kıvranan dışa bağı-mlı kapitalizmin için, işsizlik çok daha kalıcı ve çok daha çözümsüzdür. Ve

işsizlik, ötekî bunaltımlarla da etki-sizlikle hızla artmakta ve işsizler ordusu çok gibi büyümektedir.

Döviz darboğazı ise, dış ticaret açıklarından kaynaklanıyor. O zaman yapılması gereken şey, dış ticaret aç-ıklarının ortadan kaldırılmasıdır. Bu-nun iki yolu var: Birincisi, dışalıkları sınırlamak. İkincisi, dışatımları ar-tırmak. Hemen belirtelim, Türkiye'de kapitalizmin, bugünkü disabagımlı ge-ri teknolojiyi, tüketim maddelerine dayalı yapısı veri iken, ne dışatımlar sınırlandırılabilir ve ne de dışatımlar önemli oranda artırılabilir.

Çünkü dışalıkları sınırlandırma-sız yatırımlar durur, üretim ve kalkın-ma hızı büyükleri «sifiri» noktasına iner. Peki dışalıkları sınırlandıramı-yorsak dışatımları arttırmaz mıyız? Hayır. Çünkü Türkiye'nin dışatım mallarının üçte ikisinden daha ço-

ğunu, sayısı beşli geçmiş çağ gelenezasi tarimsal ürünler olmaktadır ve Türkiye ekonomisi dışarıya önemli oranda sanayi ürünleri satamamaktadır.

Türkiye'nin dışatımlarını artırabilmesi için tek temel koşul, dışarıya sanayi malları satılabilmelidir. Ne var ki, Türkiye'nin dışarıya satılabilecek sanayi malları hemen hemen yok gibidir. Bunun nedeni şudur: Türkiye yapımı sanayi girdi yoluyla dışa-bağımlıdır. Küçük ölçek ve geri tek-nolojilerle çalışmaktadır. Daha çok da yanlı ve dayanıksız tüketim mal-ları üretimiyle uzmanlaşmıştır. Ve tüm bunların sonucunda da, Türkiye sanayi mallarının fiyatları, dünya pazarlarına oranla en az 2-3 kat daha pahalıdır. Bu durumda hiçbir burjuva hükümeti bu ticaret açığını kapatamaz.

Amerikancı, sıkıyönetimci Demirel yönetimi de Türkiye'nin içinde bulunduğu bunaltımları çözümlenmekle iddiasıyla yola çıkmış bulunuyor. Gör-düğümüz gibi 1. ve 2. MC ve CHP A-ğırıklı hükümet de aynı iddialarla ortaya çıkmış, fakat hiçbir soruna çözüm getirememiştir. Tersine sorun-lar ağırlaşarak sürmektedir.

Ne Amerikancı, sıkıyönetimci De-mirel iktidarı ve ne de bir başkası, hiçbir burjuva hükümeti, bu bunaltıma aşaması sorunlara çözüm getiremez. Çünkü Türkiye'de işbirlikçi burjuvazinin bunaltımı öylesine bo-yutlara ulaşmıştır ki, kapitalizmin araç ve yöntemleriyle böyle bir bunaltıma çözüm bulmak olanaklı de-ğildir.

Ne var ki bunaltımdan bir çıkış yolu vardır. Bu, tüm ulusal demokra-tik güçlerin eşlem ve cephe birli-ğiyile, emperyalizmin, işbirlikçi tekeller burjuvazinin ve toprak boylarının ekonomik ve politik erkini alması e-tmekten, işçi sınıfının hegemonyasına geçmekten, her bir demokratik bir e-ri kurmak, bun bölgeyi bir hükümeti işbaşına ge-tirmekten geçiyor. Bütün bunaltımların kaynağı olan kapitalizmi ortadan kaldıracak sosyalizme geçişi sağlayacak adımdır.

sanat emeği yayınları

ataol behramoğlu

mustafa
suphi
destanı

Değirmen, Temel Değirmen,
Yerebozan cad. Toposkivler sok.
Beyoğlu Han No: 5/2
Cofeçuğu - İSTANBUL

sanat emeği yayınları

KONSTANTIN PAUSTOVSKI

BATAKLIK

Değirmen, Temel Değirmen,
Yerebozan cad. Toposkivler sok.
Beyoğlu Han No: 5/2
Cofeçuğu - İSTANBUL

zengin sovyet edebiyatının en iyi örneklerinden biri.

ABD Emperyalizminin Ortadoğu'daki konumları sarsılıyor

ORTADOĞU'da yılın Amerikan emperyalizmini lanetliyor. ABD'nin talanı, sömürü, provokasyon tehdidi, sağdırılık, tek kelleyle haydutluk politikası sert tepkiler görüyor. ABD'nin gerçek yüzünü yılın gerçek hali açık kavriyor. İran halkı ABD'nin askeri müdahale tehdidinde üç milyon kişilik protesto mitingleriyle cevap verdi. Arap doğruk toplantsını göçmek için CIA ve İsrail ajanları İran Kâbe'de giriştiği provokasyon ters tepti, müslümanların dinsel inançlarını sömürge girişimi boşa çıktı: birçok İslam ülkesinde, bu arada Pakistan'da, şimdiki dek görülmüş yârsınalklık protesto yürüyüşleri düzenlendi.

Hicret'in 1400. yılı nedeniyle dinsel mitingler düzenlenen bu gösterilerin önemli yanı, açık politik nitelik taşımasıydı. 10. Arap doğruk toplantis, kendi tarihinde ilk kez Irak ABD'nin politikasını protesto etti, toplanti üzerine göçe dönüşmesini işler vermedi.

ABD Ortadoğu'da sarsılan konumlarını, o değişmez tehdit ve şiddet politikasını oarmaya çalışıyor. Ortadoğu üzerindeki büyük copu 6. Flövyo kılıfından sıyrıldı. Ye ni oluşturmaya başladığı Nint Okyanusu 5. flövyonu Basra körfezi açıklarına gönderdi. «Yıldırım ordularını hazır duruma getirdi. ABD İran'a yapacağı bir müdahale için yalnızca Ortadoğu'yı alevler için sürüklemek kalmayıp tüm dünyada ciddi sonuçlar yaratacağını bilerek buğantıla başvuruyor. Piyu nu Sionist İsrail yönetimi bu şantajda yerini alarak Sina'daki işleri yıldırım ordularına açıyor.

Ortadoğu'da güçler ilişkisi, gültüğe ABD'nin zararına gelişiyor. Dünyanın patlamaya en hazır bu bölgede ilk güc arandıktan savaşın hızı ni arttırarak sürüyor: bir yanda barış, bağışsızlık ve sosyalizm güçleri, dek yanda emperyalizm - sionizm - Arap gerillliği bağışsızlık. Bu savaşında birinci güc gültüğe ağır basıyor. Ortadoğudaki işleri, emekçiler son yıllarda bölgenin kaderini açmanın yaşamsal öneme sahip kazanımları elde ettiler, ediyorlar. Afganistan'da İran Devrimi gerçekleştirdi. İran antiemperyalist ulusal kurtuluş devrimi ülke bölgesindeki emperyalist çıkarlara ağır darbeler indirdi: ABD'nin jandarması Şah askerik bölgenin ulusal ve toplum sal kurtuluş güçlerini tehdit edemiyor: NATO'nun Ortadoğuzantısı CENTO artık yok; Demokratik Yemen ve Riyopya devrimleri köklü dü nüşümper gerçekleştirecek lletiyor: bölgede yeni bir sal

dirganlık paketi kurma amacıyla ABD'nin tezgahladığı Camp David adlı söze barış anlaşmalarının gerçek yüzü açığa çıktı: Lübnan'da İlerici ulusal güçlerin birliği pekişiyor: Filistin Kurtuluş hareketi yeni konular kazanıyor; bölgenin antiemperyalist ülkeleri ve FKÖ, Sovyetler Birliği ile stratejik bağışsızlığı güçlendiriyor, yeni yeni dostluk ve dayanışma anlaşmaları imzalıyorlar. Bu gelişmeler ABD emperyalizmine Ortadoğudaki zor günler yaşatıyor.

İRAN HALKI BAĞİMSİZLİĞİNİ VE EGEMENLİĞİNİ SAVUNUYOR

ABD Ortadoğu'da başgösteren yalıtılma sürecini durdurmak, konumlarını tekrar elde edebilmek için İran devrimini boy hedeflerinden biri haline getirdi, ona saldırıyor. ABD emperyalizmi, İrandaki antiemperyalist gelişmeye durdurmak, devrimi geç yürürebilmek umudunu yitirmeyecek bu ülkenin işlerine karışıyor. Bu amaçla en başta devrimin hedefi çözümlenemediği sorunları sömürüyor, bunlara neşter atıyor.

İrandan, birçok fabrikanın sahibi Batıya kaçırdığı için bu fabrikaları kapandı. Açıkta kalan işçiler işsizliği arttırdı; ithal malı hammadde ile çalışan fabrikalarda hammadde bulmak gerekiyor; emperyalist tekelilerin devrimden sonra uygulamaya başladığı ham madde boykotunu kırmak gerekıyor. Bu nedenlerle İrandan

da üretim daha da düşüyor: özerklik sorunları, konut sorunu, vb. halâ çözüm bekliyor. Bu bekleş, aynı zamanda, devrim liderliğini, sınıf sal konumu nedeniyle, işçi sınıfından, emekçilerden yana köklü dönüşümler için net bir programa sahip olmasından da kaynaklanıyor. Bu durum İran liderliğinin işgillili tutumunda yansıyor: Humeyni bir yandan, Tahran çevresindeki gecekondularda yaşayan yüzbinlerce emekçiyse sosyal konut kurması için emir verirken, öte yandan grevleri yasaklıyor.

Bu sorunlarla birlikte İran devrimini antiemperyalist yeni ülkede ve bölgede başta ABD olmak üzere emperyalist çıkarlara sert darbeler vurdu. Yabancı şirketlerin millileştirilmesini, ABD ile askeri anlaşmalarını kaldırmasını yanı sıra İran halkı ABD'nin müdahaleci girişimlerini reddediyor. İran halkının kasabı Şah'ın ABD'ye ka bul edilmesini tepki olarak ABD'nin Tahran büyükelçiliği işgal edildi, Şah geri istendi. Ama kısa zamanda, sorunun Şah'ın geri verilmesi ile sınırlı olmadığını bile getiren yığımsal gösteriler pallak verdi. Miting alanları ABD'nin tehditlerini, CIA ajanlarının provokasyonlarına karşı protestolarla canlı.

Bu nedenlerle ki ABD emperyalizmi, İrandan yitirdiği konumları tekrar elde etmek için çeşitli müdahale yöntemlerine başvuruyor. Emperyalist tekeliler, Şah döneminden kurulan ve ithal malı hammadde işleyen fab-

rikalara bu hammaddeyi göndermiyor. CIA ajanları, SAVAK artıkları, işgillilik örgütleri, sabotajlar, gerillaek, azınlıklar arasında kışkırtmalar örgütüyor. ABD İran'a karşı askeri tehditler de bulunuyor. ABD emperyalizminin talancı, saldırgan politikası son gelişmelerde iyice tehir oldu. İrandan ABD bankalarındaki paralarına elkondu. Parası Şah zamanında önemli olan askeri yedek parçalarını sevki durdurdu. ekonomiyi çokörtmek umuduydu ABD İrandan petrol ithaline son verdi. ABD Temsilciler Meclisi İran'a çetilli yardımları kestti, ABD'deki 60 bin İranlı sınırışı edimeye hazırlanıyor, tarımsal maddeler boykotu gündemde duruyor. En nihayet İran'a askeri müdahale tehdidi denendi, bölgede gerillik yaratıldı. Ne var ki İran devriminin daha ilk günlerinden beri bölüşü birliğine karşı açığı yanıt vermişliği belirtmiş olan Sovyetler Birliği, son müdahale açıklamaları üzerine bir kez daha sınırları çevresinde her

hangi bir müdahaleye gözümmayacağı belirtti. ABD'nin bölgede bir savaş atmosferi yaratmaya çalıştığı şu sırada Türkiye'nin rolü özellikle önem taşıyor. Amerikancı Demirel hükümetinin kurulumuysa Türkiye'nin İran'a yapılacak bir ABD müdahalesinde atılma tahtası olarak kullanılması tehlikesi artıyor. Türkiye'nin Tahran büyükelçisini, ABD emperyalizmi ile İran devrimi arasında «arabuluculuk» yapmaya kalkması anlamlıdır. Ama Türkiye halkı, Türkiye'nin Tahran büyükelçiliği ödemek için bırakarak dostluk çağırısında bulunan İran halkına en içten dayanışmasını iletiyor: bu daya nıgıyay. Türkiyeyi atılma tahtası haline getiren ABD emperyalizmine karşı savaşınatırıyor. İran halkı, egemenliğini korumaya kararlı. İran işçi sınıfının partisi TUDEH, ABD emperyalizmine karşı savasında güç ve eylem birliği çağırısı yaptı. Türkiye işçi sınıfı, İsraili kardeşlerinin bu hakkı savaşımını destekliyor.

Kıbrıs'ta BM kararları uygulanmalıdır

Emperyalizmi ve NATO, Kıbrıs'ın millitarist planlarını içine çekme girişimine hız verdi. Birleşmiş Milletler'in Kıbrıs sorununun çözümüne doğru daha kararlı adım atmaya karar vermesi üzerine bu sorunu tam bir kördüğümde dönuştürmeye çalışıyorlar. Birleşmiş Milletler Genel Kurulu, Kıbrıs'ta adil ve kalıcı barışa giden yolu gösteren kararlar aldı. Türkiye hükümetinin uzantısı Denktaş yönetimi ise Genel Kuruldan, Kıbrıs'ın askerden ayırılmasını ve Kıbrıs devrimini BM kararlarına uymayan kararlara yaparını uygulamamasını öngören kararlar çıkartacağını bildiğinden, BM kararlarını tamına yazacığını önceden açıklaması bulunuyordu. Şimdi, AED emperyalizmi ve NATO'nun Kıbrıs'ı batmaz uçak gemisine dönuştürme planına uy gun olarak kuzeyde bağışsızlık ilan etmeye hazırlanıyor. Üstelik bağışsızlığını Türkiye hükümetinin onayı

ni almadan ilan edilemeyeceğini açıklıyor. Barış güçleri çok uyanık ve kararlı olmak zorunda. Kıbrıs'ın bölünmesi, Ada'nın bir NATO üssüne dönuştürmesi demek olur. Ada'nın tümünün işgal edilmesini la teyen faşist MHP ve MSP destekli Amerikancı Demirel hükümeti bu tehlikeye daha da arttırıyor. Bilindiği gibi, Kıbrıs'ta toplumlaraarası görüşmeler 1979 yaz aylarında tekrar başladı. Ama görüşmelerin hilla çıkması girmesi, Kıbrıs'ta adil ve kalıcı bir çözüm isteyen Dünya Barış Güçleri'nde haklı endişeler yarattı. Denktaş yönetimi 19 Mayıs 1979 tarihli 10 ilke anlaşmasını temelinde toplumlaraarası görüşmelere yeniden başlanmasını belirtti. Ama BM aynı doktrintuda karar almaya karar etti. Bu kararlara uymayacağını ilan etti. İkiyüzlülüğünü, Kıbrıs'ta adil bir çözüme gerekete istemediğini kanıtladı. Emperyalizmin ajantı

olan bu adam, şimdi göven provokatif demagojilere bas vuruyor. İki toplumu yeniden birbirine düşürmek için cabalıyor. Kıbrıs sorununun kökeninde iki toplumun birbirine düşmanlığını yatığı iddiasını Kıbrıs halkı reddediyor. AKEL Genel Sekreteri Papatyanınu, sorunun kökenine işık tutarak daha genelce deneler sunuları söyledi: «Emperyalizmi, Kıbrıs sorununun, Ada'daki iki toplumun çatışması olarak görmeyey çalışıyorlar. Bu, şovvenistler tarafından yapılan bir yalıdır. Kıbrıs sorunu, Ada'yı kendi çıkarları için almaya ve kendi stratejik amaçlarına bağlamaya emat eden ABD ve NATO tarafından Kıbrıs'ı karşı işgillili bir konumuna sokulmücedur. Partimiz, sörekle olarak onların uyulanını açığı çıkarıyor, Kıbrıs Rumları ile Türklere arasında ki karşılıklı anlayış ve işbirliğini geliştirilmesi ve bu iki toplumun ortak düşma-

na karşı savaşımında dayanışmasını için savıyor». Bölge ve dünya güvenliği uğruna Kuzey Kıbrıs'ta bağışsızlık planı bozulmalıdır. Doktrınan ABD ve NATO kaynaklı bu konproyu boşa çıkarmak için barış ve demokrası güçlerinin eylem birliği vadarak Kıbrıs üzerine BM kararlarını uygulanmasını sağlamaları zorunludur. BM kararları her şeyden önce, «Kıbrıs Cumhuriyeti»nin, yani İngiliz işlerinin dışında kalan topl rakların tüm yabancın askerlerden ayrılmasını ve Kıbrıs Cumhuriyeti'nin egemenliğini bağışsızlığını ve toprak bütünlüğünüün sağlanmasını öngörüyor. BM ayrıca, sözkonusu kararının 10. maddesinde, Adadaki İngiliz işlerinin de kaldırılması önersini «memnuniyetle karşılamaları» açıklıyor. Bunlar, dünya barış güçlerinin de, öneriyi Başlımış Milletlere götüren Bağışsızlıkların da İsteklerini yanısıyor. BM kararı ayrı-

Ortadoğu'da kalıcı çözüm FKÖ'nün ellerindedir

FİLİSTİN Arap halkının emperyalizme, siyonizm ve Arap gericiğine karşı savaşını yeni ve yüksek konulara ulaştırıyor. Filistin Arap halkının tek yasal temsilcisi FKÖ'nün uluslararası çapta kazandı-ğı tartışılmaz saygınlık, gericiğin komplolarını kırıp püskürtüyor, sağdırancılık politikası iflas eden siyonist İsrail hükümetini sarıyıyor.

İlgal altındaki Arap topraklarında Filistin Arap halkının olağanüstü zor koşullarda FKÖ'yu desteklemek üzere yürüttüğü savaşım, Filistin halkıya dayanışması güçlendiren dün ya çapındaki forumlar, Camp David komposunu çıkmazak sınırdaki emperyalizminin bölgedeki konularını gündem güne sarıyıyor. Bunlar, Arap Ulusal Kurtuluş hareketinin öncüsü Filistin Kurtuluş hareketinin gündemine geçiyor.

FKÖ önderi Arafatın Havana, Viyana, Madrid ve Ankara başarıları Lizbon konferansına devam etti. Lizbon konferansına 100'ü aşkın ülkeden barış örgütlerine çeşitli siyasi eğilimlere sahip 600 temsilcisi katıldı. Türkiye ilercisi barışsever çözümlerini sesini yükselten Barış Derneği, Arap Filistin Halkıyla Dayanışma Konferansı'nda Filistin halkıya la tam ve sarsılmaz dayanışmasını dile getirdi. Arafat, konferans konuşmasında, Filistin Kurtuluş hareketinin sağladığı uluslararası desteği vurgulayarak şunları belirtti:

«ABD emperyalizminin ve

maşası İsrail siyonizminin, FKÖ'yu tasfiye yılı olarak planladıkları 1979 yılı, sızilerin bağışlarımızın, dostlarımızın ve onurlu insanlarımızın destek ve dayanışmasıyla Filistin halkının haklarının tanınması yılı oldu. Arap dorugundan, Havana'daki Bağlantısızlar kararlarına dek tüm ulusal ve uluslararası toplantı kararları, başta büyük dostumuz Sovyetler Birliği olmak üzere tüm sosyalist ülkelerin ilkel ve ardıcıl politikası, Avrupa ve Latin Amerika'da FKÖ'nün daha fazla ülke tarafından tanınması bütün bunlar. Camp David barışının sahteliğini kesin olarak ortaya koymakta ve Ortadoğu'da FKÖ'süz barış olmayacağı gerçeğini vurgulamaktadır.»

Filistin halkının haklı istemlerinin yerine getirilmediği sürece Ortadoğu'da kalıcı bir barışın sağlanamayacağı artık NATO üyeleri dahil pek çok ülke kabul ediyor. Burada özellikle Batı Avrupa sosyal demokratlarının belirtmek gerek. Arafatın Sosyalist Enternasyonal Başkanı Willy Brandt ve Avusturya Başbakanı Bruno Kreisky ile görüşmesinden sonra Batı Avrupa ülkeleri FKÖ'yu tanıma yoluna girdiler. Sosyalist ülkelerin ta baştan belirttikleri Filistin halkının tek ve yasal temsilcisi FKÖ'yu, artık 110 dan fazla ülke tanıyor.

SOVYETLER BİRLİĞİ İLE STRATEJİK BAĞLANSIZLIK GÜÇLENİYOR

FKÖ açısından son gelişmelerin en önemli yanı, SSCB ile stratejik bağlansızlığın geliştirilmesinde yeni adımların atılması oldu. FKÖ bu bağlansızlığın zorunluluğunu üstüne basa basa vurguluyor.

Arafat son Moskova ziyaretinde, bu konuda özellikle, SBKP Genel Sekreteri Leonid Brejnev'in geçen yıl kendisini saydıkları sık sık tekrarlardı. Arafat'ın geçen yılki Moskova ziyaretinde Leonid Brejnev kendisine, «Filistin halkının nüfusu ne kadar?» diye sorduğunda Arafat «5 milyon Filistinlinin diye yanıtlamıştı. Bunun üzerine Brejnev, «bundan böyle 264 milyon 260 milyon Sovyet vatandaşını da Filistinli sayım» demiştir.

Arafat Moskova'da (ken özellikle emperyalist basın SALT-2 konferansı Sovyetler Birliği'ne karacalma yetkililerini hoş karşıladı. Moskova'dan ayrılmadan önce yaptığı konuşmada, tekele basının Arap halklarının gözüni boyamak üzere yayımla çalıştı. SALT-2'den sonra Sovyetler Ortadoğu'yu sat-tı demagogisinin nası bir yalan olduğunu şimdiki daha iyi anladığını belirtti. «Sovyetler Birliği varolucak Filistin halkı da varolacaktır» diye vurguladı.

ABD'NİN ŞİDDET POLİTİKASI DEĞİŞMEDİ

ABD'nin Ortadoğu politikası eskiden olduğu gibi yine şiddetle dayanıyor. Camp David anlaşmaları adındaki sözde barış girişimi de aslında bu şiddet politikasını güçlendirmeye yönelik. Camp David anlaşmalarının imzalanmasından sonra İsrail'in saldırılarına daha da arttı. Saldırıların en modern Amer kan silahlarını kullanyor. Camp David anlaşmalarını imzalayarak ABD'ye büyük bir hız met götürdün. Misir ve İsrail'e Amerikan bütçesinden, yani Amerikan halkının sırtından 5 milyarlık bir fatura ödedi. Bu para, Misir ve İsrail'in, CENTO nun yerine kuracakları askerleşkesinin silahlandırılması için kullanılacak. Sözde bir barış anlaşması olan Camp David bölgeleinde böyleli bir eksenin kurulması için gizli maddeler bulunuyordu. Ama bunların koku kusu çok çabuk çıktı. Camp David uyarınca, Sina yarımadasının gerek Misir'in, gerek İsrail'in elinde bulunan bölümlerinde Amerikan askersel üslerinin kurulmasına bağlandı. Bu üsler, çeşitli casusluk faaliyetlerinde Amerikan yıldırım ordusu'na hizmet getirmeye dek çok çeşitli amaçlarda kullanılacak. ABD'nin İran'a müdahale edebilemek için bu üsleri kullanabileceği daha güçlenerek İsrail tarafından açıldı. Siyonizmin Lübnan'a, Lübnan'da ki Filistin direnişine ve İlerici Lübnan hareketine yaptığı saldırlar, İlgal topraklarında Arap halkı uygulanan baskı ve kıymtlar, İlgal Camp David'den güç alarak Filistin sorununu «tamamen ortadan kaldırmak» amacıyla olduğunu ortaya koyuyor.

İsrail işçi smiti, onun öneüğüde İsrail Komünist Partisi, 60 yıl konferansında vurguladığı gibi, ülke teindeki sorunların çözülmesinin Ortadoğu'da adil ve kalıcı bir barış kurulmasından geçtiğinin bilinele olarak Filistin Arap halkının haklı savaşımını koşulsuz destekliyor.

Filistin Arap halkının kendi bağımsız devletini kurması, kendi yazgısını belirleme hakkı da dahil tüm haklı talepleri karşılansın Ortadoğu'da kalıcı bir barışa ulaşılması olanaksızdır. Filistin Arapları hiçbir aldatmacaya kanmadan, baskı ve saldırı karşısında yılmadan savaşımı sürdürmeye kararlı. Ortadoğu'da adil ve kalıcı bir barış, İsrail'in 1967 anımlarına çekilmesinden Filistin Arap halkının tüm yasal haklarının tanınmasından, bölgedeki tüm devletlerin bağımsızlığının ve güvenliğinin sağlanmasından, sorunların FKÖ dahil bütün ilgil tarafların katılacağı görüşmeler yoluyla çözülmesinden den geçiyor. Filistin halkı ve onun bağlansızlığı bu uğurda savaşıyor.

Peru KP Kongresi yapıldı

31 Ekim - 4 Kasım tarihinde yapılan Peru KP 7. Kongresine sunulan MK raporunda, ülkede antiemperyalist dönüşümleri gerçekleştirecek, tekele şirketleri ülkeden atacak sosyalist yönelimli, demokratik bir halk erki kurulması için savaşım verilmesi gerektiği belirtildi. Raporda ayrıca, FKÖ'nün diğer iki parti ile kurduğu cephe onaylandı. Rapor, hükümetin aldığı son ekonomik önlemlerin bunamı daha da derinleştirdiğini ve buna karşılık halkın savaşımını yükseltildiğini belirtti.

TKP MK Genel Sekreteri İ. Bilen kongreye gönderdiği mesajda, Amerikan emperyalizminin ve iç gericiğin Peru'da devrimci süreci getirelecek ve yitirdiği konularını yeniden kazanmak için yoğun bir saldırıya geçtiği, hükümetin izlediği politikadan da bunamı ve emperyalizme bağımlılığı artırdığı vurgulandı.

TKP MK, İngiltere KP Kongresine başarı mesajı yolladı

İKP 36. Ulusal Kongresine gönderilen mesajda İKP'nin emperyalizme, İngiliz ve Ortak Pazar tekellerine karşı inatlılığı işçi sınıfının, emekçilerin demokratik ve sosyal haklar için yürüttükleri savaşlarını en uralarında yer aldığı vurgulandı. İKP'nin Avrupa'da ve dünyada barışın güçlendirilmesini, silahlanma yarışına son verilmesini için demokras ve sosyalizm için savastığı emperyalizme gerici faşist rejimlere karşı özgürlük savaşını veren halklarla dayanışması gösterdiği belirtilen mesajda ayrıca İKP'nin Türkiye işçi sınıfıyla, illegal koşullarda savaşan TKP ile gösterdiği dayanışması da bir kez daha teşekkür edildi.

İsrail KP 60 yıldönümünü kutladı

Parti'nin 60. kuruluş yıldönümü nedeniyle düzenlenen konferansa Birinci Sekreter Meir Vilner, yaptığı konuşmada, İsrail hükümetinin saldırı politikasını İsrail halkının yazgısını çıkararak çözümlenmesi ni belirtti. İKP'nin, hükümetin Arap halkı uyguladığı işçi politikaya ve ulusal erziye karşı çıktığını bildiren Vilner, İsrail'de faşist güçlerin faaliyetlerini artırdığına da dikkat çekerek İsrail halkının bu güçlere karşı birliğini sağlanmasında zorunlu olduğunu vurguladı. Vilner, Camp David anlaşmalarının Arap halklarının haklı davasına karşı bir komplo olduğunu söyledi ve İsrail'in 1967 sınırlarına çekilmesini, Filistin halkının bağımsız devlet kurmasını dahil tüm yasal haklarının tanınmasını istedi.

TKP MK Genel Sekreteri İ. Bilen, konferansa yolladığı mesajda İKP'nin 60 yıl önce Filistin KP adıyla kurulduktan sonra uzan yıllar illegal koşullarda, Filistindeki Arap ve Yahudi halklarının ulusal kurtuluş için emperyalizme, sömürce egemenliğe karşı savastığı, İKP adını aldıktan sonra da İsrail hükümetlerinin emperyalizme işbirliği ve Arap halklarına düşmanlık ve saldırı politikasına karşı kesin bir savaş verdiği vurgulandı.

ca, 19 Mayıs 1979 tarihli 10 maddelik anlaşma temelinde ve BM gözetiminde, yani dış karışma olmaksızın topluluklararası görüşmeler yeniden başlanmasını istiyor ve Kıbrıs konusunda Uluslararası bir konferans toplanması için daha önce yaptığı çağırıyor. Bu kararların uygulanması na uymayan taraflara ise Güvenlik Konseyi'nin yaptırımlarını uygulamasını istiyor.

ABD Emperyalizmi, işbirlikçi tekele burjuvazi ve onun Kıbrıs uzantısı Denktaş yönetiminin Kıbrıs sorununa atmayı kalkıştıkları kördüğümü ancak etkin eylemlerliği içinde yoğun bir kampanyaya engelleyebilir. Kıbrıs çözümü, İlgalın sona erdirilmesine, Ada'nın tüm sızlanlardan ve yabancı güçlerden arındırılmasına, sorunsu, dıştan karışma olmaksızın topluluklararası görüşmeler yoluyla çözüm aranmasına ve sorunun uluslararası yolların Ulusal larararı bir konferansa çözümlenmesine bağlıdır.

Savaşım bu yönde ilerliyoruz.

"Sol" oportünist serüvenciliğin çürük temeli

BU yazda, bugün artık artık «sol» oportünist konularına geçen İçin Sesi gazetesinde de grubun «zayıf halka», «devrimci durum», ve «devrimci durumda görevler» üzerine görüşleri özellikle eleştirilecektir.

Devrimci Durum ve TKP'nin Devrimci çizgisi

TÜRKİYE'DE devrimci durum varını yokmuş türünden bir tartışma, İKP için söz konusu değildir. Partimizin bugünkü durumu devrimci durum olarak tanım lamamıştır. Memleketimizdeki köy yünü bunalımlar derinleşmektedir. Toplumsal çelişkilerin daha da derinleşmesi bunalımlar devrimci yolda gelişmesini, bir devrimci durumun oluşmasını sağlayabilir. Bu gün (gelecekte değil) reel olan, «egemen sınıfların faşist, ya da profaşist bir diktaya gitme tehlikesidir. Her durumda hazırız olmalıydık. TKP'nin görüşü budur: «Devrimci durum var mı yok mu» tartışması ile köf bir tartışmadır. Sorun genel eğilimi göstermek ve olasılıkları kavramak, buna uygun somut bir politika çizmektir. TKP'nin böyle bir politika vardır.

Ülkemizde bugün sınıfların karşılıklı durumu, sınıfsal güç dengesi işçi sınıfı ve bağlaşıklarının egemen sınıfların üzerinde olduğu- suna ulaşmamak üzereye henüz ulaşmamıştır. Ama TKP, güçler dengesini dommuş kalmış olarak değil, ulusal ve uluslararası ekonomik, politik, toplumsal çelişkilerin ve subjektif etkenin ayrı- ayrılık bağlamında değil, genel olarak, günümüzde, zaman zaman yükselen, alelca bir süre içinde, güçler dengesinin dinamik, genelleştirilmiş devrimci güçlerden yana değişim eğilimi taşıyor. Bu çözümleme partimize genel bir ulusal demokratik cephe yönelik, değişik düzeyde etem birlikleri temelinde, yalnız konularını savunma amacıyla değil, bundan öteye devrimci subjektif etkeninin henüz oluşmadığı koşullarda iletirye doğru atılım da sağlayıcı güçlü bir demokratik hareket örgütlenme görevini veriyor. TKP'ye göre ancak bu savaşlar içinde yitirilen kendi öz deneyimleri devrimin zorunluğunu kavrayabilir ve subjektif etken bu savaşlar içinde oluşulabilir. Bu savaşlarda elde edilen her konuyu, yolunu sosyalizme açarak olan iletir demokratik devrimci elverişli koşulların oluşulmasını sağlar.

TKP devrimci çizgisini başarıyla ulaştırması partinin geleceğidir. Bütün bu politik görüşlerin yerine getirilmesini, ideolojik savaşın ayrıtırıyor.

Varsın, küçük burjuva aydınları «devrimci durum var mı yok mu» tartışmasına oyalsın. Partimizin savaşkan kadroları, devrimci görevlerini en etkin savaşlar için de yerine getiriyor, getireceklerdir.

"Sol" Oportünizmin Teorik Tutarsızlığı

«Zayıf Halka» broşürü yazarının teorik konularını Marksöz-Leninî yöntem ve yasallıklardan ayrıtırıyor. Belleciye olan ekonomik

etkenlerle, sosyo-politik gelişmelerin bu objektif etkenlerle sübjektif etkenin dikkate alınması yerine, kaba yöltür bir ekonomik görüş koyuyor. Kuşkusuz, bir yandan da Marksizm-Leninizm tezlerinin yararlarını görüyor, örneğin sübjektif etkenin rolünü tanırlenimli veriyor. Ama bu bir tür voluntarizmin sınırlarını aşmıyor. Objektif durumun ekonomik olmayan, sosyo-politik, örneğin «zayıf halka», «devrimci durum» kavramlarının için bosal-tarak bir yana bırakıldığı için, voluntarizme düşmekten kurtuluyor. Ekonomik etkenlerin tek yanlı yorumlanmasyla, voluntarizmin elektik bir karmaşası, bu «sol» oportünist grubun teorik tutarsızlığını oluşturuyor. Leninî tezlerden her yararlanma denemesi ise, bir bu anti-Leninî anlayışa de-ğil bir çelişkiye düşüyor.

"Zayıf Halka" üstüne

«Sol» oportünizm, tümüyle orta ve az gelişmiş ülkelerdeki kapitalist dünya sisteminin zayıf hal kaları olarak tanımlıyor. Broşür yazarına göre, gelişmiş kapitalist ülkeler «baskıların» sömürükleri için zayıf halka değildirler. Orda gelişmiş kapitalist ülkeler sosy-alizmin maddesi de koşulları var olduğu için (kinci derecede zayıf halkalar sayılıyor).

Bu çözümleme tek yanlıdır, yanlıştır. Leninî zayıf halka kavramıyla ve açıklama çelişiyor. Bir ülkenin zayıf halka olup olmadığı, ancak o ülkenin objektif durumundan, ekonomik ve sosyo-politik ve dış tüm çelişkilerinden ve subjektif etkenlerinden çıkarılabilir. Bu da her bir ülkenin somut durumunu ayrı ayrı incelemeyi gerektirir. Ancak bundan sonra bir ülkenin, ya da bir grup ülkenin (örneğin bir sıra Latin Amerika ülkeleri) zayıf halka olduğu sonucuna çıkarılabılır. Broşürde bu yapılmıyor. Ekonomik etkenler mutlaklaştırılıyor. TKP Türkiye nin emperyalist zineirin zayıf halkası olduğu görüşünü yalnızca ekonomik nedenlere değil, büttünel bir çözümlemeye dayandırıyor. Son ra, bunu olmuş bitmiş, değişmez bir durum olarak değil, bir eğilim devrimci iyimserlikle dolu bilim-sel bir öngörü olarak anlamak gerekir. Emperyalist yanlıfılayın haklarını güçlendirme denemelerini unutmamak yanlıfıdır.

Öğular, emperyalist zineirin kimi kez «maksimalizm» sömürüklerinde de zayıf olduğu ve bu- halarda sosyalist devrimlerin oluşulabileceği koşulları, İkinci derecede zayıf halkalar denendi, az gelişmiş ülkelerde ise, son en yolda zineirin başka ülkelerden çok daha fazla kurtulduğu görülüyor.

"Devrimci Durum" üstüne

Broşürde gerekçekte Türkiye nin zayıf halka oluşu ve «devrimci durum» varayımı, aynı ekonomik etkenlerle söze açıklanıyor. «Türkiye'de işçi sınıfının sömürsü, iletir kapitalist ülkelerde olduğundan çok daha yüksektir» varsınna dayandırılıyor. Bir başka ülkeye göre, ya da mutlak olarak yüksek sömürsü ile devrimci durum açıklanamaz. Devrimin objektif koşulları sosyo-politik etken-

lerdir.

«Sol» oportünizm, ekonomik durumdan devrimci durumu otomatik olarak çıkarıldığı için, sömürük devrimci durum anlayışına varıyor. Broşür yazarına göre, «giderik atılan faşist tehlike, ziderek oluşulmasında olan devrimci durumdan ayrılmaz». Sonra ekliyor: «Ya faşizm, ya iletir demokratik halk devrimi (kilemi yapılar dır). Devrimci durumdan «ayrıl-maz» denilen faşizm tehlikesinin yapısalığı, devrimci durumdan da yapısal olduğunu söylemeye esitir. Dahası var. Ona göre, «anarşi» nin bu boyutlara varabilmesinin nedeni devrimci durumdur.» Sonra yine ekliyor: «anarşi (...) toplumsal olgu olmuştur ve (...) kileme çözüme dek de sürecektir.» Devrimci durumdan doğuluğu söylenen «anarşinin» kileme çözüme dek süreceğini söylemek, devrimci durumun ne zaman olacağını kim sömür kestiremeyeceği devrimci kadar süreceğini söylemeye esitir. İçin Sesi gazetesinin 100 sayısında da bu görüş açınca vurgulanıyor. «Ülkemizde devrimci durumun gelecek olmadığı» yazılıyor. İşte, 1968'den bu yana (bu tarihin için bağlanç noktası) olarak alındığı da biliniyor) devrimci durumun oluşulacağı gördü, bu sürtül, gelişip oluşmayan devrimci durum anlayışından kaynaklanıyor.

Sınıfsal güç dengesini incelemek kaçmak değil, Yordaklılık, Leninizm-İl, Enternasyonalizm Çöküşü» yapılmadığı devrimci durum tanımlamasını bilecek çarpıtıyor. Bu tanımlamadaki çok ögenin sıralanmasını değiştiriyor. Baş sıra- ya, ekonomik bunalımdan kaynaklanan hopnutsuzluğu koyuyor. Oysa Lenin, hem burada, hem de «komünizmin Çöküşük Hastalığı-Goşizm» yapılmadığı özellikle altı-kilerin eskisi gibi yaşamak istememeleri yetmez diyerek, «üstekilerin bunalımını» vurgulamıştır. Nitekim, broşür, devlet aygıtının temel görevinden, ordudan, onun içindeki çelişkilerinden dercesinden tek bir satırta olsun söz etmiyor.

Altı-kilerin bunalımına gelim... Burada da vurguyu yine ekonomik etkenlere vuruyor. Çünkü, yitirilen iyimliliğinden «durakla-madan» söz ediyor, ama bunun devrimci durum için önemsiz olduğunu söylüyor. Milyonlarca işcinin ne kadarı grevlere çıkıyor? En önemlisi milyonlarca köylü ne yapıyor? Yitirilen orta katmanlar ne yapıyor? «Sol» oportünistler için yitirilen politik aktifliğin sosy-al psikolojik durumu hiç bir önem taşıyor. Onlar için önemli olan ekonomik veitler ve sübjektif etkenlerdir.

Leninin tanımladığı çarpıtıl-ma bu kadarı kalmıyor. Broşürde bir de söz konusu ek temel öğelen belirtilir. Zarafat dan çarpıtılarak yapılan bir alıntıdaki belirtilmiş gibi gösteriliyor. Devrimci durumun çok ögesi, şiddetli anarşi savaşından başka, «anarşi» ve «maddesi» değerlerin yitirilmeye indirgeniyor. Bu kavramlar da enl son gültük konuşmadaki anlamlarıyla kullanılıyor. Ülkely yönetmede gerek bir iflas doğu-racak olan devlet aygıtının bunalımından, en önemlisi ordudaki bir «anarşiden», çelişkilerinden değil, terörist çetelerin eylemlerinden, bun

ların «hizaya sokulmamasından» söz ediyor. «Zayıf Halka» yazarı, üstelik bu terör, çetelerle en uzak bölgelere sığınması olan «savasım» diye tanımlıyor, böylece terör gruplarının yitirilen yerlere getiriyor. Bir de, atılan bombaların ortaya çıkan zarar-zıyan, bir devrimci durumda üretimin felez uğraması ve benzer nedenlerle ortaya çıkan maddesi değerlerin yitirimi yerine konuyor. Bilimsellik maskesinin altında, güçlük çözülmüyor.

"Devrimci Durumda Görevler" üstüne

Zayıf halka ve devrimci durum kavramlarının için bosal-tarak, objektif sosyo-politik gerekçeleri bir yana bırakarak, bu gerekçeli deitir-görme görevlerine voluntarizm, bir yaklaşımla, politikada serüvencilik doğurur. «Sol» oportünist grubun devrimci durumu uygun «devrimci eylem» tanımını bu anlayış yansıtır. Bunlar, «bir avuç kahrta-manın», yitirilen «sosy- yaratan eylemlerini» yitirilen eylemlerinin yerine getiriyorlar. Terörist grupların eylemlerini «savasım» diye yüceltiyorlar.

«Sol» oportünistler, «güncel görevler» en basına politik savas-tan önce ideolojik savaşçı geçiriyorlar. Broşürde üstelik bunun her zaman «en önemli» olduğu yazılır. Marks, Engels ve Lenin, hiçbir zaman sınıf savaşlarının de-ğilik beçimlerini bir dizeine karşı koymamıştır. «Sol» oportünistleri ulusal demokratik cephenin politik bileşiminden, kimlerle, hangi parti ve politik güçlerle eylem birliği yapılıması gerektiğinden söz etmemeleri bilmezler. Bunların ideolojik savaşçı oteki savasların ö- nüne çıkarmasını, böylece bir vur gu yapmalarının nedeni açıktır. Savas bu düşmana değil, TKP'ye eylem birliği politikasına ve öteki demokrasi güçlerine çevirmek.

Broşür, bir de «devrimci durum gerektirdiği örgütler» den söz ediyor. Bunun altında ne yatıyor? «Sol» oportünizm, ulusal demokratik güçlerin eylem birliğine karşı provakatif örgütler kurulmasını önermekte. «Can güvenliği» gibi yitirilen eylem birliği örgütlenme biçimlerinden anladığı serüvencilik örgütlenmelerdir. Özemini çektikleri partiyi gelince; Bu içinde her kesin her aktına geleni soylediği «elestiri örgütleri» olduğu bir çöküş burjuva örgütüdür. Bu grubun görüşleri, TKP düşmanlığı ve eylem birliği bozuculuğundan oluşulmuştur.

Broşür bu bozucuyu görüşleri Leninizm yanlıfın bir alıntıya da dayandırılmaya çalıyıyor. Lenin, sözü edilen «devrimci durumun gerektirdiği örgütlerden» ne anlıyor? Açıktr ki, Lenin sosyal-özve-nimşiden İkinci Enternasyonal partilerinin çıkmasını öğütüncü olarak ekliyor ve tüm Avrupa ülkelerinde, 1915 yıllarında var olmayan örgüt-lerden söz ediyor. Bu da yeni tipden, devrimci proletaryalar partisidir. Devrimci durumun gerektirdiği örgüt işle böyle bir örgütür. Türkiye'de her koşulda savasma-ya bir durumda göre örgütlen-meye yetenekli böyle bir örgüt, böyle bir parti vardır. Bu parti TKP'dir.

ATILIM (1 Kasım 1979)

TEMEL BİR SORUN

"«Türk emeklisi, Türkiye'nin zulüm ve asrı eğiliminde yaşayan öteki halklarına elini uzata»

(Mustafa Suphi)

ARA seçimler skicyonizm altında geçti. Çözüm bekleyen soruların olduğu gibi duyuyor. Hele ulusal sorun. Özellikle Kürt halkının kendi yazgısını belirleme sorunu üsteltiyor. Doğu illerinde kürt halkına karşı süregelen terör seçimi kampanyası sırasında daha da üstelendi. Seçimlerden önce Genel Kurmay Başkanı, ordu'nun yüksek komutanları, MİT şefleri bu bölgeye girdiler. Kolancı enteller. Bu yörede çok karanlık oyunlar, planlar düzenleniyor. Altın altı, bir politik provokasyon cadi kazanı kaynatılıyor. Kazanı kurdu'ndan altına odun atan Amerikan casusluk servisi CIA'dır. İran olaylarından sonra, hele yakın Doğu'da Mısır ve İsrail'e bir saldırı-ganlık açma kurdu'mu cabaları ortaya çıkıtkan sonra yayılcı Amerikan çevreleri Türkiye'ye, ayrıca doğu illerine, «Kürt işlerini» özel bir önem vermeye başladılar. Doğu illerinde AP ve faşist MHP açılan açığa çıkırtıcı yapıyorlar. İşbirlikçi tekelci burjuvaziyi, sarmsan Kürt beyleri, ağaları, bunlara dayanıyor. Bu kırtirletmiş elebağları AP ve MHP'nin her adamıdır. Kürt halkının can düşmanı Türkler, Demirellerle içişleri olanlardır. Kinıyas beydir. Urfa - Siverek'te Bucaklı, Gültoğrul, Kıpçaklılar, Esmeroğulları, bunların elleri altındaki varıncı silahlı basboşluklardır. maoistlerdir, apuculardır, bozunculardır. Bu kırtirletilmiş, halkların amacı, TKP'de örgütlenen Kürt komünistlerini, gelişen devrimci demokrat Kürt hareketini emektir.

Türkiye'de bugün kapitalizmin egemen olduğu, işbirlikçi tekelci burjuvazinin ağılık sürdüğü, em-

peryalizmin at oynattığı ortamda, bu baskı ve zorbalık düzünde ulu sal ve ulusal azınlıklar sorunu çok bileşik, çözümlü dahi buldıkları bir sorundur. Türkiye proletaryası, geniş halk yığınları, emperyalist baskılara, yabancı boyunduruğa, sömürdünün her türüne karşı ulusal bakımızlık, sosyalizme açılan ferri, demokratik düzende, barış ve özgürlük için, Türkiye'de yaşayan tüm halklara politik, ulusal eşit haklar sağlamak için savaşıyor. Kürt halkının sorununu bu savaşımda dışı alamayız. TKP kurulduğundan, Kürt halkının kendi yazgısını kendisi; çözümlerini, ulusal azınlıklar sorununu, ulusal sorununu programına koymuştur. TKP bu sorunu her zaman canlı, güncel bir sorun olarak görmüştür. Bunun çözüm yollarını üstüne giymiştir. Bizde bir çok azınlık vardır. Arap, Laz, Rum, Çerkez, Ermeni ve başkaları. Ama, Kürtler 9 milyonu buluyor. Çokca büyük bir yörede toptu yapıyor. Gelenekleri, savajları vardır. Bunlar savajta hesaba giriyor. TKP ulusal demokratik cephe sorununu hiçbir zaman arka plana almamıştır. Bu sorun bugün daha yabıcı bir nitelik taşıyor. Kürt sorunu, ulusal azınlıklar sorunu, ulusal demokratik cephenin oluşması savajında önemli bir öğedir. TKP İstanbul'dan başlamış senatör adaylığını koyan Beria Ongezi seçimlerde destekledi. Ongezi'nin eylemli birliğine katılması ve Kürt devrimci demokratları olumlu yanıt verdiler. Görülecektir de olsa bu eylemli birliğin somut sonuçları vardır. Bu ulusal demokratik cephe yönünde bir adım sayılabilir. Kürt demokratları ile onuz omuz verdiler. Bu dayanışma ilerde daha büyük bir ölçüde, emperyalizme işbirlikçi tekelci burjuvaziyeye, ağalara, beyliğe, sözcü, bozuncu akımlara karşı savajta eş eylemlerini somut aşak olabilir.

Bu süreç güçlendirmek zorunluktur. Kürt halkının savaşı içinde ayrı bir zorunluktur.

Kürdistan'da kapitalizmin zelişmesiyle sınıf ayrımları hızlandı. Bir yandan, ulusal bilinçlenme süreci durmadan gelişirken öte yandan sınıf savaşıları keskinleşiyor. TKP, bir komünistler, tüm Türkiye'de doğu illerinde, tüm yerlerde, her hangi ulustan olursa olsun tüm demokratları, sosyalistleri, ayrı ayrı ulustardan tüm işçileri bir ephide birleştirmek için savaşıyor. Biz komünistler, bugünkü anti-demokratik, kanlı bir ulusal baskıya dayanarak kapitalist düzene egemenlikçi tekelci burjuvazinin egemenliğini karşı daha başarılı savajlaşmış TKP'nin doğu illerindeki örgütlerini var güçlemlerde daha da güçlendirmek, her yandan geliştirme zorundayız. Ancak böylelikle bir örgütlenmiş İle Kürt halkının en savajlık öğelerini Lenin'in savaj rotasına çekebiliriz. Onları, Lenin'in savaj öklülerine hilemek görevimizdir. TKP ayrı örgütlenmeyi, işçi sınıfını bütün ters bir tutum savaşıyor. Ama bununla anlatılan, işçi sınıfının politik ve sendikali örgütlerini ulusal ayırım temelinde bölmek girişimidir. Yoksa TKP, Türkiye Kürdistanında başka ya çıkan değişik işi kökeleni, ama devrimci demokrat örgütlenmelerini yok sayıyor. Kuşkusuz bu örgütler henüz açığa çıkmamıştır. Çok temel yazılıklar taşıyor. Kürt devrimci demokrat hareketi derin bölünmele içinde. Yerli yerine oturmamış bu akımlar iki çizgi arasında boyalıyor. Ama kırık emperyalizme yamayan Barzani milliyetçilerinin ayrı savaj çizgisi İle komünistlerin ortak savajını çizgisi arasında. Simdi, Türkiye Kürdistanında bir örgütlenmiş de oludugu, İste bu iki çizgi karşısındaki tutumdan çıkarılabilir.

TKP, Türkiye'de tüm ulusal-

fa, ulusal azınlıklar, kendi yazgılarını özgürce belirleme haklarını, bu Lenin'in ilkesiyle savajlaşmış ulusal özerklikte ayarlanabilirlerdir. Ama dilinde okuma, yazma konusuna, karate okuma, okul, kitap, radyo televizyon yayınları, bunlar kültürel yaşamın Kürt halkına tam eşit ulusal hakları tanımaması, ulustarın kendi yazgılarını kendilerinin çizmesi, belirlemesi için savajın bir kasuludur. TKP, bu canlı sorunları, emperyalizme, işbirlikçi tekelci burjuvaziyeye karşı savajlaşan, bölmeklemez ve dünyada yeni ve güvencik içinde, soğuk savaşta onlemek yamuduna sürecini sürdürebilmek için diğer halkların savajından ayırıyor. TKP komünistler Kürt halkının düşmanlarına, ağalara, seyhilere, bu asıllaklara karşı verdiğini savajı, tüm Türkiye halkının faşist terör, kanlı baskılara karşı verdiği savajlaşan ayırıyor. Bütün bu savajları, bir başarıyla özlülebilmek için, bu savajlaşan başı çekilebilmek için proletaryanın birliğini sağlaması, kurması gerek. Lenin, proletaryanın görevi der, «elden geldi kadar tüm ulustarın en geniş işçi yığınlarını birleştirmek, demokratik cumhuriyeti için, sosyalizm için savajı, elden geldiği kadar geniş alanla, bunları birleştirmektir».

İşçi sınıfının savaşı birliği için, onun sendikali birliği için, eylemli birliği için savajı. Bu yazıcı sorun, bu savajı, ulusal sorunu da çekebilecek için, onun kaplarını açabileceği için, anahtarları, TKP'nin savajı dayanacağı güçlerdir. Yıkılmaz kale burjuvazinin birliği bu Lenin'in ilkesi, ulusal sorunu Lenin'in temsilleri üzerinde çözümlerini, bilimini, yazgılarını götürmek sorunu önümüzde duruyor. TKP'nin İdeolojik politik sınıflık savajına bu ilkiyle işi sındırmak işi komünistlerin, parti örgütlerinin önünde duruyor.

ATILIM (1 Kasım 1979)

SSCB' de ulusal sorunun çözümü

TARİHTE yeniden bir çağ açmış olan Oktobur Devrim, «Ulusal zindanı» olan çöküşlü Çarlık Rusya'nı devretti. Bu nedenle ki, Sovyetler Rusya'sında sosyalist toplumu kurmanın ilk adımları, ulusal sorunu Lenin'in bir anlayışla çözümlenmeye atması gitti.

Ulusal soruna ilişkin parti programı belirlerken Lenin, Rusya'da devrimci hareketin ortak görevlerinden hareket etti. «Sosyalizm için devrimci savaşımları, ulusal soruna ilişkin bir devrimci bir programla bağdaştırılmayız» (Tüm Yarıtlar, c.21s.408) Bir diğer deyişle Lenin ulusal sorunun ancak proletarya devriminden sonra, sosyalist kuruculuk sırasında çözüme kavuşturulabileceği inancını paydattı. Ayrıca Lenin, ezilen milliyetlerin emeklerini Çarlık rejimine ve kapitalistlere karşı birleşik eylem için Rusya proletaryasının çevresinde toplanmasını, demokratik ve sosyalist devrimlerin itkuu için sonucu belirleyici bir önem taşıdığını vurguladı. Proletarya enter-nasyonalizmi, ulusal sorun konusundaki programın merkez maddesi, partinin örgütsel yapısının ve faaliyetlerinin temelidir. Lenin'e göre, ulusal sorunun birinci gerekçesi «özünümlü, farklı ulustardan emek-

lerin dayanışması, birleşik sınıfların emeklerini birleştirme işlemleridir. Emekçilerin bütün ulustara karşı ruhıyla, orlak dile dımanlarına karşı müca delenide, dayanışma ve yardım laşma ruhıyla eşiten Bolşevikler, bütün Rusya emekçilerini tek bir proletarya or-dusu içinde birleştirdiler.

Büyük Oktobur Sosyalist Devrim'in utkusundan sonra ilk gelişmeler, sömürü sistemini kaldırması ve bir proletaryaya diktatörlüğünün kurulması, ulusal sorunun çözümünü sağladı.

Devrimin hemen ardından Bolşevik Partisinin Lenin'in ulusal politikası, gerçekten demokratik ilkelere temelinde dayalı bir çöküşlü Sovyet devletinin kurulmasını güvene ve altına aldı. Parti, ulustarın kendi yazgılarını belirleme haklarını kayıtsız-şartsız tanımışın ve ulustarın özgür ve eşit gelişmesini, ulustarın ayrı düşmelerine değil, birbiriyle gerçekten sağlanmasını güdürecek öğütünü sınırla çok etti. 1917'de yazılan «Tüm Rusya Halklarının Hakları Bildirgesi», ulusal azınlıkların ve etnik grupların özgürce gelişmesini vurgulayarak, Rusya'da yaşayan halkların eşitlik ve ege-menliğini ilan etti. Batın

ulusal ve dinsel ayrıcalıklar kaldırıldı. Bu egemenlik ve eşitlik yalnızca ilan edilmedi. Bu hakkı fiilen tanıdı. Proletarya diktatörlüğünün daha ilk yıllarında Ukrayna, Finlandiya, Latviya, Litvanya, Estonya, Belorusa ve Trans-Kafkasya Cumhuriyetlerinin bağımsızlığı ve ayrıntı hakkı tanıdı.

Egemen ulustarın özgürce gelişmesi ilkesinin uygulanması, ulusal eşitliklerin sağlanması atması gitti. Le-nin, ulusal eşitlik için pratik güvenceler verilmesine özel bir ağırlık vermesine, gerektiğini belirtiyordu. Bu çerçevede Sovyet çöküşlü devletinin Lenin'in ulusal eşitlik ilkesi temelinde milliyet ve da ırkı-na bakılmaksızın yurttaşların eşitliğine, İkininci, toplum-sal yaşamın bütün alanlarında ulusal dil eşitliğine; İçin ösü bütün Sovyet Cumhuriyetlerinin ve Sovyet devleti özerkliğinin bütün benzeri biricimlerin tam eşitliğinde İfade edilmiş buldu. Lenin, yüksek devlet organlarının faaliyetinde ulustarın eşitliğinin sağlanmasına özel bir önem verdi ve bu ilkedan en küçük sapmaları bile büyük-güc sözleniminin bir belirtisi saydı. Ulusal eşitlik ilkesi, benzer ulusal devlet bicimleri için, yüksek erk organlarında geniş ve eşit ölçüde temsil-

olunmada İfade edildi buldu. Farklı Sovyet halkları gelişip güçlendikçe, savajları çözdükçe, merkezi erk organlarında temsil durumlarını genişletme ilkesini kendini daha fazla duyurdu. Bu eğilim Anayasa ve yasalarla yansıtıldı. Sovyet çöküşlü devletinin temellerini atan Sovyetler Üçüncü Tüm Rusya Kongresi (Ocak 1918), Rusya Sosyalist Cumhuriyeti'nin «özgür ulustarın özgür bir birliğine dayalı bir federasyon olarak kurulmaktaki olduğunu belirtiyordu. Gönüllülikle İke sını İylenen Kongre, federatif bağların özgü bicimleri konusunda, bağımsız bir karar veremeyen her ulusun emekçilerine barakarak, yalnızca bir federasyon temelini atmak la yetindi. Lenin böylece gönüllü bir birliğin buyulmuş dikkate, sabırla ve yerleşiceleceklere kapılmadan dayanılması gerektiğini belirtmiştir.

SSCB halklarının kendi devletlerini kurmaları, ulusal sorunun çözümü açısından çok büyük bir önem taşımasıdır. Bu olmadan ulustarın gerçek eşitliği diye bir şey olmazdı, çünkü devlet, her hangi bir biçimde, milliyetlerin eşitliğini esaslı bir İfadeledi.

Bugün 100'den fazla ulusal, ulusal azınlık ve etnik gru-

bun yaşadığı SSCB'de yeni bir tarihsel insan topluluğu, Sovyet halkı doğmuştur. Bu halkın bir parçası olan her Sovyet yurttaşı, doğumlarıyla olarak yalnızca doğup büyüdüğü Cumhuriyeti veya bölgeyi, kendi veya köyü değil, çöküşlü İkişinin (tümünü kabul etmektedir. O tüm Sovyetler Birliği'nin gelişmesine katkıda bulunacaktır. Ülkesinin tümü için çalışmaktadır. Yurt sevebilir ve enternasyonalizme görevinin tamamen bilincinde olarak, gerekli olan her an kendi özgür İsteyleyebilir. İkişinin her yerine gider. Örneğin SSCB'nin tüm bölgelerinden gelişmiş insanları Kazakistan'daki el dememiş toprakları tarıma açtı. Sibirya'da dev sanayi tesisleri ve enerji İstasyonları kurmuşlar ve kurmaktadır. Onlar Batı Sibirya'nın petrol zenginliklerini geliştirmektedir. Baykal-Amur Demiryolunu kurmaktadır. Ülkenin her yerinde kendilerini eylemlerinde hissetmektedirler. Eylemlerinde ulusal sorununa, ulusal sorununa, ulusal sorununa sonuca buldu. Komünizm kuruculuğunda, yolda, givencilerle beraber tüm milliyetlerden tek emekçiler İkişin.

(Ürün Yazınlarının Ulusal Politika ve Proletarya Enter-nasyonalizmi adlı kitabından özetlenmiştir.)

savaş yolu'nda

Sayı:1

Yığınlar İşçi Sınıfının

Savaş Yolunda

- Çıkarken (s. 3)
- Bunalımdan devrimel bir çıkış yolu vardır (s. 3)
- Enternasyonalizm Yaşıyor (s. 4)
- İnsan Hakları Bildirgesi antifaşistlerin ürünüdür (s. 4)
- 1979 Bütçesinin Özeti: Yatırımlara dur, işçilik ve enflasyona devam (s. 5)
- Ali İhsan Özgür'ü Savaş Yolunda şehit verdik (s. 7)
- Suçlu MHP ve faşist yuvalardır (s. 8-9)
- Dünyadan: NATO'nun 16. Müttefiki: ÇİN (s. 10)
- Şah rejimi geriye doğru sayıyor (s. 10)
- Kamboçya halkının savaşımı örgütlü nitelik kazandı (s. 11)
- İdeolojik savaşım (s. 12)
- Şeyh Bedrettin Olayı (s. 16)

Sayı:2

İçişleri Bakanı'nı Hesap Vermeye Çağırıyoruz.

- Baska bir seçenek var mı? (s. 3)
- Eylem Birliği (s. 3)
- Düşen bir yıldızından birincisi geliyor (s. 3)
- Faşizme karşı çayırıcı bir Eylem Birliği (s. 4)
- Demokratik platform çalışmalarını hızlandırılmalı (s. 6)
- DISK yönetimi bunalımdan sınıf sendikalarına saldıracak aşamaz (s. 6)
- Haydi Unutmayalım Bu Dayanışmayı (s. 7)
- Ekonomimizin düzenini IMF'nin ellerinde (s. 8-9)
- Dünyadan: Antiförer yasalar kapitalizmin bunalımını hafifletmez (s. 10)
- Çin'de neler oluyor? (s. 10-11)
- Baş düşmanın saldırı stratejisi nasıl püskürtülecek (s. 12)
- Savaş Yolu'na baskılar daha çıkmadan başladı (s. 14)
- Halkların Zindanından Halkların Kardeşliği Ülkesine (s. 16)

Sayı:3

Demokrasi Güçleri Örgütlü Eylem Birliğimize Faşizme Geçit Vermeyek

- Demokrasi Güçleri! Örgütlü eylem birliğimize faşizme geçit vermeyelim (s. 3)
- Yeni bir yıla girerken (s. 4)
- Akin Özdemir'den sonra Mehmet Çakmak da toprağa verildi (s. 4)

- Kosullar DISK'e tarihsel görevler yüküyor (s. 6)
- İlaç kıtlığı ve pahalılığı ilaç teklileri yaratıyor (s. 7)
- Devallasyonun nitelikleri (s. 7)
- Sıkıyönetime giden yol, kitle kırılmılarından geçti (s. 8-9)
- Dünyadan: Çocuklara savaşsız sömürsüz bir dünya (s. 10)
- 1965'te Andonezya'da neler olmuştur? (s. 10)
- Barış ve ilerleme güçleri 1978'de yeni adımı attı (s. 11)
- Bulgaristan'da 1923 faşist darbesi nasıl gerçekleştirildi (s. 12)
- Küba Devriminin 20. Yılı (s. 16)

Sayı:4

Çözüm Sıkıyönetim Değil, Faşizmi Geriletme

- Çözüm sıkıyönetim değil, faşizmi geriletme (s. 3)
- Demokratik hak ve özgürlükler köyle mi korunuyor (s. 4)
- Kahramanmaraş katliamı örtbas edilmemeli (s. 5)
- Kapitalizmin Bitmeyen Derdi: İşçilik (s. 6)
- İşçilik kapitalizmin hastalığıdır (s. 7)
- Faşizme karşı tek çözüm, demokratik güçlerin eylem ve cephe birliği (s. 8-9)
- Dünyadan: Ekme, gül ve hürriyet günleri ellerimizdedir (s. 10)
- Cezaevi Halkı kazanımlarını korumada kararlı (s. 10-11)
- Arap Halkları 'İhanet Cephesine karşı barış savaşım veriyor (s. 10-11)
- Dönemin koşullarını doğru değerlendirilm... (s. 12)
- Yabancı sermaye, 25 yıldır bir verdi he aldı (s. 16)

Sayı:5

Kamboçya Halkı Yönetime El Koydu

- Gelişen koşullar yeni görevler dayatıyor (s. 3)
- Antidemokratik baskılar yoğunlaşıyor (s. 4)
- Emperyalizm hükümetten neier istiyor (s. 4-5)
- Yüzbinler faşist katliamları protesto etti (s. 4)
- Zekeriya Sertel'in yurda dönüşünün bedeli neydi? (s. 7)
- 141-142 Ocak 1921 Mahkemelerine değil, tarihin çöplüğüne gömüldü (s. 8-9)
- Dünyadan: TUDEH'E Selam
- Kamboçya Halkı Pekin'de Pol Pot Kilgini alması etti (s. 10-11)
- Amaçlarında kararlı, taktiklerinde esnek bir politika (s. 12)
- Nazım Hikmet'i 77'nci doğum yılında saygıyla anıyoruz (s. 16)

Sayı:6

Emperyalizm Yarımdan Yapamaz

- Yol ayrımına yaklaşırsen (s. 3)
- Bağımsızlık meta değildir, safi bir araçtır (s. 8-9)
- Dünyadan: Kamboçya ve Asya'da kolektif güven (s. 10)
- Irak'ta Baas rejimi komünistlere basıyıcı yoğunlaştırdı (s. 10-11)
- Pekin Yönetimi çöküşlü tekel-kölelik (s. 11)
- Birlik üzerine (s. 12)
- Birlikli düşünceler, birlik doğrultusunda devranın (s. 13)
- Sosyalist hareketin birliği, demokrasinin mücadelesinin başlıca kuvvetleridir - A. Kaçmaz (s. 13)
- Ekonomik Yardımlaşma Konseyi 30 yaşında (s. 16)

Sayı:7

28-29 Ocak 1921'i Unutma

- Demokrasi için (s. 3)
- Nazım Hikmet 77. doğum yılını

- da aramızıydı (s. 4-5)
- Ekonomik çaresizlik önlemleri (s. 5)
- DISK'in parti girişimi (s. 6)
- Kime karşı kimlerle hangi ilkelere etrafında bir birlik (s. 6)
- Söz, üretici köylünün (s. 8-9)
- Dünyadan: İran'da kim kimi? (s. 10)
- Kapitalist ülkeler bunalımda (s. 10)
- SALT-II'nin öndeki engeller (s. 11)
- Dönemin koşullarında kitle çalması (s. 12)
- 15'er başlatılı, yüzbinler sürdüüyor (s. 16)

Sayı:8

Sıkıyönetim Uzatılmamalıdır

- Hangi sınıf politikası (s. 3)
- Türkiye, Yunanistan, Kıbrıs İşçi sınıfları elele (s. 4)
- Sıkıyönetim Uzatılmamalıdır (s. 5)
- Sofya Forumu'nun yankıları devam ediyor (s. 5)
- DISK Yürütme'nin iki yinesi daha tabansız kaldı (s. 6)
- 142. madde sanık sandalyesinde (s. 8-9)
- İran Halkı devrimel kazanımlarını geliştirecektir (s. 10)
- Barış, yumuşama ve silahsızlanma yolunda dayanışmaları (s. 11)
- Maoculukta sen gelişmeler (s. 12)
- İşçi sınıfı hareketi ve sosyal demokrasi (s. 13)
- Faşizm tehlikesi ve devrimel eylem (s. 13)
- Emperyalizme açılan kapı (s. 16)

Sayı:9

Vietnam'dan Elinizi Çekin

- Değişen bir dünyada Türkiye (s. 3)
- Sıkıyönetim ve usler (s. 4)
- Zonguldak, Bursa, Izmit ve İzmir'de kitleler faşizme karşı sesini yükseltti (s. 5)
- DİSK'in yönetim bunalımı (s. 6)
- Türkiye'de faşizmin kökenleri ve MHP (s. 8-9)
- Dünyadan: Şimdi hangi taraf-tasızın (s. 10)
- Haydi Vietnam Halkıyla dayanışmaya (s. 10-11)
- DİSK'in çağırması (s. 10)
- İşçi sınıfının istiklal politikası ve CHP (s. 12)
- Sosyal demokrasi (s. 13)
- 12 Mart'ın dersleri (s. 16)

Sayı:10

Çocuklar Canımız, Faşistler Can Düşmanımız

- İşçi sınıfının özerkliğiyle (s. 3)

- Halktan kemerleri sıkması isteniyor (s. 4)
- Çocuklar canımız, faşistler can düşmanımız (s. 5)
- 1979 yılında sendikal savaşımın somut kazanımları için (s. 7)
- Kooperatifçiliğin sorunları ve geleceği (s. 8-9)
- Dünyadan: İran'da iktidar savaşımı keskinleşirken (s. 10)
- En demokratik seçim (s. 10)
- Vietnam halkı mutlaka kazanacaktır (s. 11)
- Devlet müdahalesi ve Türkiye'de devletçilikçiler (s. 12)
- Sermaye sınıfının arpağı: KİT'ler (s. 16)

Sayı:11

Yığınlarla Birlikte, Yığınların Ötünde

- Yığınlar «dur» diyecek (s. 3)
- 141-142'ye hayırlı Savaşım sürüyor (s. 4)
- Tekellere güçlendirme programı (s. 4-5)
- Ursel Lorenzen özgürlüğü seçti (s. 7)
- DISK'ten: İhraçlar DISK'teki yönetim bunalımının sonucudur (s. 8-9)
- Ortak açılıma (s. 8-9)
- Dünyadan: Camp David'e karşı çıkmak (s. 10)
- Ders alan Pekin Yönetimi oldu (s. 10)
- Irak Komünist Partisi 45 yaşında (s. 10)
- Kıbrıs Halkı Emperyalizmin tuzaklarına direnmede kararlıdır (s. 11)
- Afganistan halkı emperyalizmaocu kompyu püskürtüyor (s. 11)
- Yığınlarla birlikte, yığınların ötünde (s. 12)
- NATO'ya Hayırlı (s. 16)

Sayı:12

NATO'ya karşı Savaşım Günceldir

- Devrimel çizgi (s. 3)
- 30. kuruluş yıldönümünde NATO protesto edildi (s. 4)
- Çok gizli bir plan: «Dropst» (s. 5)
- Türkiye İşçi sınıfı 1 Mayıs 1979'a hazırlanıyor (s. 6)
- Geril basının yeni kazancı: Aydınlık Gazetesi (s. 7)
- Tekelle sermayenin sendikal hareketi saldırısı (s. 8-9)
- Dünyadan: Kıbrıs yine gündemde (s. 10)
- Orta Doğu'da savaşım sürüyor (s. 10-11)
- Üç parti, üç kongre (s. 11)
- Da Deste Çınar'ın ve terörizmin ardındaki CIA (s. 12)
- Uzunlu ilk insan: «Gagarin» (s. 16)

Sayı:13

Yaşasın 1 Mayıs

- 1 Mayıs 1979 (s. 3)
- Tekellere hükümeti destekleme koşulları (s. 4)
- Birleşel terörizme karşı savaşım günceldir (s. 4)
- Usual sorun ve bölücülük (s. 5)
- Nedir bu IMF (s. 6)
- Nazım'ın Lübnanı yoldaşı 1 Mayıs 1934'ü anlatıyor (s. 7)
- Lenin 109 yaşında (s. 7)
- Çocuklarımız ve usual egemenlikçiler (s. 7)
- 1 Mayıs, işçi sınıfımızın geleceğinin ayrılmaz parçasıdır (s. 8-9)
- Dünyadan: İnsaniyet mi? emperyalizm mi? (s. 10)
- Uganda nereye gidiyor? (s. 10)
- Vietnam Halkı, karlıcağın doruğunda yitimi kutuyor (s. 11)
- Yığın örgütleri -parti-sınıf savaşımı (s. 12)

YIL

Sayı:14
Yaşanış 1 Mayıs

Geleneğimiz

- Devrimci politika (s. 3)
- 1 Mayıs 1979'un ardından (s. 4-5)
- Heriki Kadınlar Derneği Sustrulamaz (s. 5)
- Asgari ücret ml. sürümne ücreti mi? (s. 6)
- İşçi sınıfı 1 Mayıs'ı İzmir'de kutladı (s. 8-9)
- Onbinlerin İzmir'e akması engellenemedi (s. 9)
- Dünyadan: Canavarın karnı hâlâ doğurgan (s. 10)
- Dünya işçileri 1 Mayıs'ı kutladı (s. 10-11)
- Gözünüm temelleri (s. 12)
- Kuruluşunun 30. yılında Dünya Barış Konseyi (s. 16)

Sayı:15

Gerçekçi Çözüm

İşçi Sınıfının Ellerindedir.

- Kıskaç ve çözüm (s. 3)
- FKP'ye Özgürlük: Düşünce Özgürlüğü, Örgütlenme Özgürlüğünden Ayrılmaz (s. 4)
- CHP'ye karşı ikeli tavır (s. 5)
- Tekeli sermayenin saldısını ve yankıları (s. 7)
- Sınıf savaşını oyun değildir (s. 8-9)
- Dünyadan: Kıbrıs ve Üster (s. 10)
- Silahsızlanma ve barış yolunda yeni adım: SALT-2 (s. 10-11)
- FKP'nin 23. Kongres sona erdi (s. 11)
- ABD'de barış düşmanı lobiler (s. 11)
- Göstic çizgilerin faşizm anlayışı üzerine (s. 12-13)
- Ölümlünün 16. yılında Nazım yine aramızda (s. 13)
- Orhan Kemal'i anıyoruz (s. 13)
- 1 Haziran Dünya çocuklarımızı (s. 16)

Sayı:16

16 Haziran İşçi Sınıfının Her Türlü Baskı, Zulüm ve Sömürüye Karşı Mücadele Bayramını Yükselttiği Gündür

- Yığınları hazırlamak (s. 3)
- 3 Haziran 1979 tarihli AÇIKLAMA (s. 4)
- İMF'nin reçeteleri Türkiye'yi kurtarabilecek mi? (s. 5)
- 142'den sonra 141 de Anayasa Mahkemesi'nde (s. 4-5)
- İşçi sınıfının DISK'i bölücülerden temizeyecek (s. 6)
- Seydişehit'de artık faşistlere yer yok (s. 7)
- Yığınlar hareketsiz kalmayacak (s. 8-9)
- Dünyadan: Uluslararası Avrupa (s. 10)
- Ortadoğu'da yeni bir savaş hazırlığı yapıyor (s. 10-11)
- Misir, Ortadoğu'da emperyalizmin yeni bekçisi (s. 10-11)
- Önce savaş ve «Devrimci Teor» (s. 12-13)
- Masocu ve servilene gruplar fasisme hizmet ediyor (s. 13)
- 15-16 Haziran geleneği yaşıyor (s. 16)

Sayı:17

İşçi Sınıfı Hareketinde Baş Tehlike; Sağ Opportünizm

- Devrimci taktik (s. 3)
- İzmite'te yığınlar dostu düşüme «Biz varız dediler...» (s. 5)
- DISK'in tabanları 16 Haziran'da tabandan gereken cevabı aldı (s. 6)
- İşçi sınıfının birliği için (s. 7)
- DEVALÜASYON... Bunahimin

yükü yine halkın sırtında (s. 8-9)

- Dünyadan: SALT-2 ve Detant (s. 10)
- Nikaragua'da sonucu ulusal demokratik güçlerin birliği belirleyecek (s. 10-11)
- Sağ oportünizme bir örnek (s. 12-13)
- Demokratik dönüşüm, demokratik devrim (s. 13)

Sayı:18

İşte Suçu

- Sorumluluklarımız, Görevlerimiz (s. 3)
- Yığın eylemleri ve görevler (s. 4-5)
- Kürt sorununda ırkçı-söven demagoji ve ortaklaşma (s. 6-7)
- DISK'e çözüm olaganüstü kongrede (s. 7)
- İşte suç dosyaları. İşte suçlular... (s. 8-9)
- Dünyadan: Emperyalizmin «Vitenamli Göçmenler» kampanyası (s. 10)
- Afganistan'da neler oluyor (s. 10)
- Emperyalizmin Ortadoğu'da yeni silahtı: Savaş İslamlaştırma (s. 11)
- Etkili ve hedefe varan bir ajlasyon, çalışmasının ilkeleri (s. 12-13)
- Kalıcı birlik için (s. 12-13)
- Faşizm ve antifaşist savaşım (s. 16)

Sayı:19

Can Güveni İçin

- MHP Kapatılması
- MHP, ÜGD kapatılması ne olacak? (s. 3)
- 9 Temmuz 1979 tarihli ÇAĞRI (s. 4)
- 21 Temmuz 1979 tarihli DEMEÇ (s. 4)
- Engeller Açılacak, İKD açılacak (s. 5)
- Sosyalist ülkelerde de fiyatlar artar mı? (s. 6)
- Sosyalist ülkelerle iyi komşuluk ilişkileri (s. 7)
- MHP'nin suç dosyası kabarıyor (s. 8-9)
- Ali İhsan'ın MHP'li katilii yakalandı (s. 9)
- Dünyadan: İran hâlâ geçiş döneminde (s. 10)
- Nikaragua'da zafer halkın (s. 10-11)
- Bir bildiri yazıyoruz (s. 12)
- DISK'te yeni manevralar, tabanlarının otlasına takılanlar (s. 13)
- İlk gere yaşıdın bu yana 70 yıl geçti (s. 16)

Sayı:20

Alanlardan

- "MHP Kapatılın" Belgisi Yükseliyor
- Görev başına (s. 3)
- DISK'te tek geçerli çözüm: Olanüstü Kongre (s. 6)
- Sendikali hareket ve faşizm (s. 7)
- MHP, faşizmin İktidarı tirmasını somutlamadılar (s. 8-9)
- Dünyadan, Afganistan'dan elinizi çekin! (s. 10)
- Zafer Nikaragua Halkınındır (s. 10-11)
- Faşizmin demagojisi, MHP'nin yutturmacaları (s. 12-13)
- Oportünizm üzerinde sorular-yantılar (s. 13)
- Bir broşür üzerine (s. 13)
- TKP'nin 2. Kongresi 15 Ağustos 1922'de yapıldı (s. 16)

Sayı:21

TKP 59 Yıdır Savaş Veriyor

- Özgürlük Kavgasında (s. 3)
- TKP 59 yıldır savaşıyor (s. 4-5)
- 30 Ağustos'un 30 Ağustos olması için (s. 5)
- Bunahim koşullarında yeni toplu sözleşme döneminde doğru (s. 6)
- Faşizmi imine tükacak güçler

- alanlardaydı (s. 7-8-9-10)
- Bağlantısızlık, tarafsızlık değildir (s. 11)
- ABD Komünist Partisi'nin 22. Kongresi yapıldı (s. 11)
- Dünya devrimci süreci ve yumasama (s. 12-13)
- Bir daha savaş olmasın (s. 13)
- Bulgaristan Halkı 9 Eylül'ün 35. yıldönümünü kutuyor (s. 16)

Sayı:22

Seçim İçin Program Değil, Devrim İçin Program

- 14 Ekim Seçimlerinde platformumuz (s. 3)
- Türkiye Komünist Partisi 60 yaşına bastı (s. 4-5)
- Kampanya sona erdi savaşım sürüyor (s. 5)
- Toplu sözleşme döneminde bazı sağ ve solossaldırlar üzerine (s. 6)
- Onger: Programın Türkiye İşçi Sınıfının Örgütülü Gücünün Programıdır (s. 7)
- Seçim için «Vaad Programsı» değil, Devrim İçin Program (s. 8-9)
- Dünyadan: Bağlantısızlar doğru ve emperyalizm (s. 10)
- İrandaki son gelişmeler ve molaların sımsıkı karakteri (s. 10-11)
- Afganistan halkıyla dayanışma konferansı (s. 11)
- İşçi sınıfı vesicimleri (s. 12-13)
- İşçi sınıfının seçim ajlasyonunu ve propagandasının ilkeleri (s. 13)
- I. Enternasyonal geneleniş işçi sınıfının bağrında yaşıyor (s. 16)

Sayı:23

İşçi Sınıfı Partisi Önder, Adayımız Beria Önder

- Baş düşmana karşı güçlüğü ola-bilmek için (s. 3)
- 17 Eylül 1979 tarihli ÇAĞRI (s. 4)
- Beria Önder İşçi sınıfının gür sesini duyuruyor (s. 4)
- Onger'in çarptısı ve tavırları (s. 5)
- Sendikali eylem birliği ve işçilerin katılımı (s. 6)
- Egemen güçlerin Apoculic provokasyonu (s. 7)
- Orta katmanlar ekonomik demokratik savaşına katılıyor (s. 8-9)
- Kapitalist ülkelerde bunahim, grevler ve seçimler (s. 10)
- Emperyalizm saldırı odacı olarak neden Libnan'ı seçti (s. 11)
- İşçi sınıfının bağmsız politikası ve ilkeleri (s. 12)
- Şimdi demokrasî İki Seçim (s. 13)
- Demokratik Alman Cumhuriyeti 30 yaşında (s. 16)

Sayı:24

Eylem Birliğinde Kalıcı Adımlara Doğru

- Gücümüze ve yarınlara güven (s. 3)
- TKP MK Genel Sekreteri İ. Bilen 77 Yaşında (s. 4)
- Eylem Birliğini Yaşayanlar (s. 5)
- Yeni Dönem sendikali savaşında yeni biçim ve yöntemler gerektiriyor (s. 6)
- Sosyalizmin en büyük kazanımlarından biri, çocuklara verilen önemdir (s. 7)
- Seçim çalışmaları önemli deney ve kazanımlar getirdi (s. 8-9)
- TKP MK Bildirisi (s. 9)
- Emperyalizm soğuk savaş stratejisini tirmandırıyor (s. 10)
- Olanüstü önemli ve yapıcı öneriler (s. 10-11)
- Beyrutta devlet ayarının parçalanması (s. 12-13)
- İşçi sınıfının, gençliğin sahte dostları (s. 13)
- Cumhuriyetin 56. yılında burjuvazi çemenliğini sürdürmeye çalışıyor (s. 16)

Sayı:25

Büyük Ekim Devrimi 60 Yaşında

- Demirel, AP hükümet olmamalıdır (s. 3)
- Kurultay CHP'de bir şey değıştirmesi (s. 4)
- Demirel 3. MC'yı demagoji ile gültüyor (s. 5)
- Sendikali eylem birliği ve DISK (s. 6)
- 14 Ekim Seçimleri ve TIP'in değeriendirilmesi (s. 7)
- Biz çağ değıştiren 62 yıl (s. 8-9)
- Çin millitarizmi Avrupa'da «modernleşme» kredisi istiyor (s. 10)
- ABD'nin müdahalesi tarihin akışını değıştirmiyor (s. 11)
- Brezilya Komünist Partisi son gelişmelerini değeriendirdi (s. 12)
- 29 Ekim 1979 tarihli ÇAĞRI (s. 12)
- Ya Nükleer bir savaş tehlikesi, ya askerele Yumasama (s. 13)
- İGD Açılmadı (s. 14)
- İYÖ 5 Yaşında (s. 14)
- Ekim Devrimi Tüm Yurt Çamında kutlandı (s. 15)
- 7 Kasım 1979 Tarihli MESAJ (s. 15)
- Büyük Ekim Devrimi 62. yılında dünya halklarının kurtuluş yoluna aydınlatıyor (s. 16)

Sayı:26

Amerikancı Sıkıyönetimci Demirel Yönetimine Hayır

- Gündemdeki görev (s. 3)
- Talip Özgür kavgası seslerinde yaşıyor, savaşıyor (s. 5)
- DISK'in parti kurma girişimi (s. 6)
- Toplu sözleşme savaşımı (s. 6)
- NATO'ya ve ölümlü fuzelerine hayır (s. 7)
- Bunahim derin ve kalıcıdır (s. 8-9)
- ABU emperyalizminin Ortadoğu'daki konumları sarışıyor (s. 10-11)
- Kıbrıs'ta BM kararları uygulanmalıdır
- Ortocu'da kalıcı çözüm FKÖ'nün elindedir (s. 11)
- Sıyasal kampanyaların önemi (s. 12)
- Temel bir sorun (s. 13)
- SSCB'de ulusal sorun çözümlenisi (s. 13)
- Kronolojisi (s. 14-15)
- Savaş Yolu'nda 1 yıl (s. 16)

haftanın hatırlattığı...

İşçi Sınıfının Savaş Yolunda Bir Yıl!

Savaş Yolu bir yaşında

Savaş Yolu bu sayısıyla birinci yılını dolduruyor. İşçi sınıfının savaş yolunda bir yıl... Okularımızda yanıştırmaya çalıştığımız gücükçülere, engellerle dolu bir savaşım yılı.

İşçi sınıfının yüzüyle aşkırı savaşım tarzında, işçi sınıfının öncüsünün 60 yıla varan onurunu, yılmaz, yığıl yapışmadı bir yıl nedir ki! Ama o bir yıl. Savaş yolu Türkiye ve dünya işçi sınıfının yüzüyle aşkırı savaşımın, deneyiminin, biliminin üzerinde kurmayla, bu temel üzerinde yükseltmeye çalıştı. Eskiçlikleri, hataları, yetersizlikleri oldu kuşkusuz ama işçi sınıfının yolundan, keleneginden savaşımın ayrılmayacağı ilke edildi.

Doğmadan verilen şehit

Savaş Yolu'nun ilk Yazıştıları Müdürü, ddi Savaş Yolu'nun künyesinde hep sıyah çerçeve içinde kazılı kaleacek olan Ali İhsan Özgür, Savaş Yolu'nun hazırlıkları yapıırken, prova sayıları çıkarılırken faşist katiller tarafından kahpece öldürüldü. Böylece Savaş Yolu, da ha ilk sayısı çıkmadan doğmadan bir şehit verdi. Ali İhsan Özgür'ün anısını yaşatmak, hesabını sormak Savaş Yolu'nun da boyununun borcudur.

All İhsan öldürüldü de Savaş Yolu engellenildi mi? Hayır. Sadece bir hafta gecikti. Hesaplandıktan bir hafta geç çıktı. O kadar.

Savaş Yolu'nun ilk sayısı 18 Aralık' 1978 de yayınlandı. Üç sayı sonra, 26 Aralık 1978 tarihinde Kahramanmaraş olaylarının ardından 13 lide sikiyönetim ilan edildi. Böylece tüm İlerici demokrasiler birlikte Savaş Yolu üzerinde ki baskılar, engeller de yüngüştü. Bir süre sonra İstanbul sikiyönetim komutanlığı, geçitli İlerici yayımlarla birlikte Savaş Yolu'nun yayınılmasını ve dağıtılmasını da yasakladı. Derinleşen dağıtım baskılarının depolarını basarak yayınlarmıza el koydu. Savaş Yolu'nun 7. sayısı, sikiyönetim dışında kalan İzmir'de basılabildi. Ancak işçi sınıfının savaş yolunda yürüyeni Savaş Yolu'nun yalnız bırakmadılar. Ona sahip çıktılar. Böylece sikiyönetim uygulanan önce 14. sonra 19 lide dağıtım yasaklanan Savaş Yolu'nun

baskı ve dağıtım sayısı Türkiye çapında yasa kılmalardan sonra azalacağına arttı. Türkiye'nin dört bir yanına tüm gücükçülere rağmen, okurlarının kayretleri, överelli çabalarıyla yaygınlaştırılabildi. Kimi zaman, doğrudan veya dolaylı baskılarla karşıkarşıya kalan matbaalar Savaş Yolu'nun basmadılar; yeni matbaa bulunduk. Kimi zaman dağıtım yarım bırakıldı, dağıtıcılar ulangaçça özur dilediler, «Ekmek

parası meselesi, üzerimizde baskılar var» dediler. Ama Savaş Yolu görevinin bilincine savaşımını sürdürdü, sürdürüyor.

Savaş Yolu'nun üç yığılı sorumusu

Savaş Yolu daha çıkmadan şehid edilen Ali İhsan Özgür dışında, Gazetemizin üç yığılı Yazıştıları Müdürü, işçi sınıfının de sarışeri simdi en ağır ve antideokratik baskılar altında bulunuyorlar. İbrahim Arık, Hikmet Gürış, Mustafa Sayım Silar faşist Mussolini yasalarından alınma 142. maddeden, 311, 312, 159 gibi antidemokratik maddelerden onlara yıl hapis cezasıyla yargılanıyorlar. Savaş Yolu'nun son Yazıştıları Müdürü Mustafa Sayım Silar halen tutuklu bulunuyor. Ve Savaş Yolu işçi sınıfının yolunda yürüyor, yürüyöcek.

Her sayıda toplatma kararı

Savaş Yolu işçi sınıfının bağımsızlık, barış, demokrasi, top-

lumsal ilerleme ve sosyalizm yolunda yürüyor. Bu yolda, bu amaçlara yönelik yayın yapıyor. İşçi sınıfının politik öncüsünün barış, bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm yolunu izlemeye çağlıyor. Ve bu yolda izlediği için Savaş Yolu belki de Türkiye'de hakkında en fazla toplatma kararı alınmış yayını olma rekorunu da elinde bulunduyor.

Savaş Yolu'nun 24 sayısından 11'i hakkında İzzir savellik ve mahkemelerince toplatma kararı alındı. 12 sayıdan bu yana, hakkındaki toplatma kararı olmayan sadece üç sayı var. Savaş Yolu'nun soru işe hep aynı: İşçi sınıfının, emekçisi sınıfların haklarını, barış, demokrasiyi savunmak, sömüröye, baskıya, bağımlılığa karşı olmak.

İşçi Sınıfının sesi susturulabilir mi?

Yayın toplatılmakla, Yazıştıları Müdürü, yazar tutuklamakla, hat da öldürmekle, baskıyla, zulümle işçi sınıfının güri sesi susturulabilir mi? Tam susturulduğu sanılan yerden, daha güri, daha yığılı yanıkılmaz mı o ses. İşçi sınıfının emekçisi sınıfların sesi yüzlerce yıldır bunca zulme, bunca baskıya çakınm susturulabilmiş, engellenilmiş, zayıflatılabilmiş midir?

Savaş Yolu toplatılsa o ses sustururmu, fabrikalarda işçi mahallelerinden, geçkonulardan, tergaş başlarından, tarlalardan, bozkırlardan, okullardan emekçi evlerinden daha güri, daha kararlı yanıkılmaz mı?

Savaş Yolu görevlerinin ve gücükçülerinin bilincinde olarak, işçi sınıfının sesinin sila susmayacağına, susturulamayacağına güri yenilme yoluna devam ediyor. Yolunu Türkiye işçi sınıfının 60 yıllık savaşım ve örgütlenme geleceği, Türkiye işçi sınıfının öncüsünün işi aydınlatıyor. Bu yolda, bizrine dâbleri bir üst düzeyde başarılabilir için gündemimizin önemsında okurlarınıza daha da sıkı bağlanmak duruyor. Savaş Yolu bu amaçla okurlarını; yığınlarını her düzeydeki sorunlarını ve süröçünden savaşımında deneyleri süröçüllü İletmeye, gazeteyi yığınlarını, içine daha da götürmeye çağırıyor.

Silar'la dayanışmayı yükseltelim

141 ve 142 maddelerin antidemokratikliği, Anayasaya aykırılığı, Sikiyönetim mahkemeleri dahil çeşitli mahkemelere kabul edilmiş ve bu maddeler iptal isteniyse Anayasa Mahkemesine gönderilmişken, SAVAŞ YOLU Yazıştıları Müdürü Mustafa Sayım Silar'ın tutuklu bulundurulması, demokrasi adına çareklerin üttane vericidir.

Mustafa Sayım Silar'la dayanışma SAVAŞ YOLU ile dayanışma demektir. Silar'la dayanışmayı yükseltelim. Silar'ın 4 Aralık'taki duruşmasında tahliye edilmiş, bu antidemokratik uygulamaya bir son verilmesi istemini hep birlikte haykıralım.

Mustafa Sayım Silar derhal serbest bırakılmalıdır. 1979'de ve 1980'de Yasa'nın diğer antidemokratik maddeleri kaldırılmalı, demokratik basın üzerindeki antidemokratik uygulamalara hemen son verilmelidir.

Haydi SAVAŞ YOLU Yazıştıları Müdürü Mustafa Sayım Silar'la dayanışmaya.

SAVAŞ YOLU Haftalık Gazete
Sahibi: Oya BAYDAR
Yazıştıları Müdürü: **ALI İHSAN ÖZGÜR**
Candemir ÖZLER

● **YÖNETİM YERİ:** Şehit Fethi Bey Cad. No: 42/201-3 Konak-İZMİR
● **BANKA HESAP NO. Y. Kredisi:** Bankası Çemberlitaş Ş. 1736-53
● **ABONE KOŞULLARI:** Yıllık: 400 TL., 6 Aylık: 200 TL., 3 Aylık: 100 TL.
● **YURT DIŞI ABONE:** F. ALMANYA 100 D.M. HOLL.

LANDA 110 GULDEN FRANSA 210 FF.
● **İLAN KOŞULLARI:** (İç Sayfalar) sütun cm. 50 TL.
● **DİZGE:** Doğruluk Mat. Die. Köll. Şü. ● **BASKI:** S.S. Tükel - Gazetecilik ve Matbaacılık Çeşni. Bulvarı No: 18 - İZMİR ● **BASKI TARİHİ 30 KASIM 1979**